

สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน
ในกรุงเทพมหานคร

นางสาวอรอนงค์ รัศมีรังษีเหลือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สาขาการบริหารการศึกษา
วัน เดือน ปี..... 28 พ.ย. 2547
เลขทะเบียน..... 00194789 * ปีการศึกษา 2546
เลขเรียกหนังสือ..... ISBN : 974-373-285-3

ลิขสิทธิ์ของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

341.2
63837
24.15
6.2

**A study of status and problems of academic
administration in Bangkok Chinese-teaching schools**

Miss Onanong Rasamerongsriluang

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education (Educational Administration)
at Rajabhat Institute Bansomdejchaopraya**

Academic Year 2003

ISBN : 974-373-285-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์ สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนใน
กรุงเทพมหานคร

โดย นางสาวอรอนงค์ รัศมีรังษีเหลือง.

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร. บัณฑิต แทนพิทักษ์

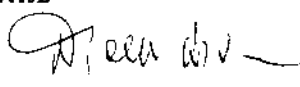
กรรมการ ดร. สมศักดิ์ คลประสิทธิ์

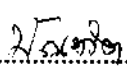
กรรมการ รศ. เกริก วัชคฆานนท์

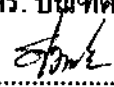
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

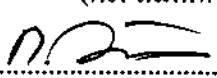
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.สรายุทธ เศรษฐจร)

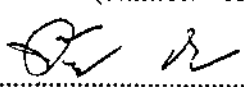
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. สายหยุด จำปาทอง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร. บัณฑิต แทนพิทักษ์)

.....กรรมการ
(ดร. สมศักดิ์ คลประสิทธิ์)

.....กรรมการ
(รศ.เกริก วัชคฆานนท์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ทวิศักดิ์ จงประดับเกียรติ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา วิทูลิศักดิ์)

ลิขสิทธิ์ของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อรอนงค์ รัศมีรังษีเหลือง. (2546) สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. คณะกรรมการควบคุม ดร.บัณฑิต แทนพิทักษ์ ;
ดร. สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ และ รศ. เกริก วัชรมานนท์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวด
วิชา และครูผู้สอนรวมทั้งสิ้น 379 คน และ 200 คน ตามลำดับโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือใน
การเก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยได้ค้นพบว่า สภาพและปัญหาของการบริหารงานวิชาของโรงเรียนสอนภาษาจีน
ในกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง

Miss Onanong Rasamerongsriuang.(2003) A study of status and problems of academic administration in Bangkok Chinese-teaching schools. Advisor Province : Graduate School, Rajabhat Institute Bansomdejchaopraya. Advisor Committee : Dr. Banthit Thanpitak ; Dr. Somsak Donprasit ; Associate Professor Kerk Wayakanon.

The Purpose of this study was to investigate the status and problems of academic administration in Bangkok Chinese teaching schools. The population and instance for the study consisted of school administrative staff, heads of subject groups and teaching staff, a totaling three hundreds seventy - nine two hundreds, chronologically. Questionnaires was the instrument used to gather data which were in turn, analyzed by means of percentage, mean and standard deviation

The study revealed the status and problems of academic administration of the Bangkok Chinese teaching schools was found to be at the average level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี เพราะได้รับความเมตตากรุณาอย่างดียิ่งจาก ดร.บัณฑิต เทนพิทักษ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ และ รศ.เกริก วัชคานนท์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา เสนอแนะและปรับปรุงงานวิจัยฉบับนี้ด้วยความเอาใจใส่มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบและเสนอแนะเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ดร. สราวุธ เศรษฐขจร คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย รศ.ดร. นันทา วิฑูรย์ศักดิ์ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนฯ สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นางมาลี ควรคำนึง ผู้ช่วยวิชาการโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา นายจิรพงษ์ นามมงคล ครูใหญ่โรงเรียนผดุงกิจวิทยา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง นายทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ รองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมสาธิตสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัยจนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณบุคคลซึ่งอยู่เบื้องหลังที่สนับสนุนให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี คือผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน กองนโยบายพิเศษ ในกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดีและขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่กิตติมศักดิ์ โรงเรียนผดุงกิจวิทยานางจิรภา วงษ์เจริญกิจ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาและแนะนำแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

คุณประโยชน์และแนวทางอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบความดีแต่ บุญการี อาจารย์ผู้ถ่ายทอดความรู้ ตลอดทั้งผู้มีพระคุณที่ช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยอย่างดียิ่งตลอดมา

นางสาวอรอนงค์ รัศมีรังษีเหลือ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
ประกาศคุณูปการ	ฉ
สารบัญ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับงานบริหารงานวิชาการ	8
ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ	11
กระบวนการบริหารงานวิชาการ	12
ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ	13
การบริหารหลักสูตร	15
การจัดการเรียนการสอน	23
การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	33
การวัดและประเมินผลการเรียน	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
งานวิจัยต่างประเทศ	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	51

สารบัญต่อ

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	53
สภาพการบริหารงานวิชาการ	55
ด้านการบริหารหลักสูตร	56
ด้านการจัดการเรียนการสอน	57
ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	58
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	59
ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	60
ด้านการบริหารหลักสูตร	61
ด้านการจัดการเรียนการสอน	62
ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	63
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	64
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	65
ขอบเขตของการวิจัย	65
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย	66
การอภิปรายผล	68
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	81
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	82
ภาคผนวก ข หนังสืออนุเคราะห์ต่างๆ	89
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	96
ประวัติผู้วิจัย	98

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	53
2	สภาพการบริหารงานวิชาการรวมทุกด้าน	55
3	สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตร	56
4	สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน	57
5	สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	58
6	สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	59
7	สภาพการบริหารงานวิชาการ โดยรวมทุกด้าน	60
8	ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตร	61
9	ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน	62
10	ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	63
11	ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งที่จะช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิต โดยหลักการและความมุ่งหมายของการศึกษามีไว้เพียงเพื่อสร้างความเจริญงอกงามทางปัญญา ความคิดจิตใจและคุณธรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นไปเพื่อให้คนดำรงอยู่กับธรรมชาติอย่างกลมกลืน รู้จักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลระหว่างการพึ่งพาอาศัยกันกับการพึ่งตนเอง และประการสำคัญต้องก้าวทันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ (แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช, 2535) และเป็นที่ยอมรับกันว่าความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติจะมีมากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับปัจจัยเงื่อนไขที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนหลายด้านด้วยกัน ตั้งแต่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ท่าเลที่ตั้ง องค์ประกอบด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบการเมืองการปกครอง เป็นต้น แต่โครงการที่สำคัญที่สุดย่อมอยู่ที่คุณภาพของประชากรของประเทศนั้น ๆ (พนม พงษ์ไพบูลย์, 2539 : 2) กระทรวงศึกษาธิการได้พยายามอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนงานการพัฒนาการศึกษาและการบริการทางการศึกษาทั้งในเมืองและชนบทประชาชนทุกระดับ ทุกประเภท เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นฐานของประชาชน ทั้งประเทศเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้การศึกษาสร้างศักยภาพของประเทศในการพึ่งพาตนเอง สร้างความก้าวหน้าและความมั่นคงของเศรษฐกิจแข่งกับประชาคมโลกในฐานะแห่งความเป็นไทย

การศึกษาเอกชนเป็นกิจกรรมการศึกษาที่เอกชนหรือคณะบุคคลเป็นผู้จัดขึ้นโดยใช้ทรัพยากรหลักทั้งบุคคล ทุนทรัพย์ และวัสดุอุปกรณ์ ของภาคเอกชนซึ่งจัดขึ้นด้วย วัตถุประสงค์ ในการจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์สำหรับบุคคลเฉพาะกลุ่มโดยรัฐเปิดโอกาสและให้การสนับสนุนในการจัดการศึกษา แต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่รัฐกำหนดตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 21) ได้กำหนดให้รัฐสนับสนุนด้านทรัพยากรการอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐานส่งเสริมงานการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะกลุ่ม

คุณภาพการศึกษาทุกระดับนั้น งานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียนงานวิชาการจัดว่าเป็นหลักของโรงเรียน ทั้งนี้เพราะมาตรฐานหรือคุณภาพการศึกษามักจะพิจารณาจากผลงานด้านวิชาการเป็นสำคัญ (กิตติมา ปรีดีศิลป, 2529 : 79) งานวิชาการเป็นการสร้างพื้นฐานความรู้ให้กับผู้เรียน จึงต้องจัดให้ความสนใจงานด้านวิชาการเป็นพิเศษ เริ่มตั้งแต่การปฏิบัติ ปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาแต่จากการประเมินมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า คุณภาพการศึกษามีความแตกต่างกันทั้งใน ด้านพื้นฐานของบทเรียน คุณภาพของปัจจัย และกระบวนการในโรงเรียนประกอบกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม สภาพแวดล้อมตลอดจนหลักสูตร ทำให้แต่ละโรงเรียนจัดกระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลการเรียนเองโดยกลุ่มโรงเรียน ทำให้คุณภาพการศึกษายังแตกต่างกันออกไปในแต่ละโรงเรียนจังหวัด เขตการศึกษา กรมสามัญศึกษา ตระหนักถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนทุกโรงเรียนและโรงเรียนทุกขนาด สามารถดำเนินการได้ คือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน คือ (กรมสามัญศึกษา, 2539 : 5)

1. การวางแผนงานวิชาการ
2. การบริหารงานวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
5. การวัดผลประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน
6. การประเมินผลการจัดการงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของโรงเรียน เป็นงานเฉพาะด้านที่มีความสำคัญมากผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรรับผิดชอบและให้ความสำคัญแก่งานวิชาการเป็นอันดับหนึ่ง เพราะหน้าที่ของโรงเรียนคือทำให้การบริการด้านวิชาการ (รัชนิย์ สุทธิกรคานนท์, 2539 : 21) มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานทางด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาของผู้เรียนซึ่งหลักสูตรมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 นั้นได้ปรับปรุงเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และสามารถมองแนวโน้มในอนาคตได้ จุดประสงค์หลักของหลักสูตรเป็นเครื่องชี้วัดถึงศักยภาพของผู้เรียน ว่าเจริญเติบโตไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้หรือไม่

จึงจะเห็นได้ว่า ในการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องบริหารงานโรงเรียนอย่างเหมาะสม การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วเพื่อให้ก้าวทันโลกทุกประเทศ จึงต้องทำการปรับปรุงกระบวนการในด้านต่าง ๆ ฉะนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษา หน่วยงานเอกชน ปึงเจกบุคคล และสื่อมวลชนจึงได้เรียกร้องให้มีการปฏิรูปการศึกษา (วิจิตร ศรีสะอ้าน, 2539 : 12) เพื่อจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและเทคโนโลยี รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงมีบทบัญญัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งได้กำหนดให้โรงเรียนเอกชนต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรให้มีสถานะเป็นนิติบุคคล โดยระบบการทำงานมีรูปแบบเป็นคณะบุคคล มีการกระจายอำนาจแต่ละส่วนของสถานศึกษาได้มีบทบาทในการพัฒนาทุกระดับ และให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ดังนั้นโรงเรียนจึงต้องเร่งปฏิบัติตามแนวนโยบายเพื่อนำไปสู่การศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ (สุภรัตน์ สระแก้ว, 2544 : 2)

การรับนักเรียนของรัฐไม่มีการกำหนดสัดส่วนการรับนักเรียนระหว่างภาครัฐกับเอกชนไว้ชัดเจน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอรวมทั้งกฎระเบียบต่าง ๆ มีจำนวนมากจึงเป็นข้อจำกัดที่ทำให้โรงเรียนไม่สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ และโรงเรียนสอนภาษาจีนส่วนหนึ่งต้องรับเด็กที่มาจากรอบครัวยากจนหรือมีรายได้น้อยทำให้ไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนได้ไม่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เนื่องจากรัฐมีงบประมาณจำกัดไม่สามารถพัฒนาครูและบุคลากรในโรงเรียนได้อย่างทั่วถึง

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นสิ่งที่สนใจให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานครซึ่งมีสภาพแวดล้อมการบริหารและการดำเนินงานที่แตกต่าง ๆ ไปจากโรงเรียนในภาครัฐและเอกชนเพื่อจะทำให้ทราบว่าโรงเรียนสอนภาษาจีน สามารถปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาจีน ในการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนให้ดียิ่งขึ้น และยังเป็นความรู้ใหม่ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาไทยในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนใน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา และครูสอน

ในโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครปีการศึกษา 2545 จาก 10 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา และครูสอน

จำนวน 200 คน ซึ่งได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครชีและมอแกน (Krejeic and Morgan) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 303) ซึ่งทำการสุ่มตัวอย่างมาโดยวิธีการแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling.)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 จำแนกเป็น 4 ด้าน

1. การบริหารหลักสูตร
2. การจัดการการเรียนการสอน
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ
4. การจัดและประเมินผลการเรียน

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและครูโรงเรียนสอนภาษาจีน ใน กรุงเทพมหานครเพื่อนำไปพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่สอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพ

2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนสอนภาษาจีน หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่สังกัดกองนโยบายพิเศษ กรุงเทพมหานคร และดำเนินการสอนวิชาสามัญเหมือนโรงเรียนเอกชนทั่วไป แต่มีการเพิ่มวิชาภาษาจีนโดยมีคุณครูจีนมาสอน

2. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่บริหารโรงเรียน ในตำแหน่งครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ และผู้จัดการ โรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

3. หัวหน้าหมวดวิชา หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่บริหารงานหมวดวิชาในโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร

4. ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานสายการสอนในโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครสังกัดกองนโยบายพิเศษ กรุงเทพมหานคร

5. สภาพการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานวิชาการเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดผลและประเมินผลการเรียน

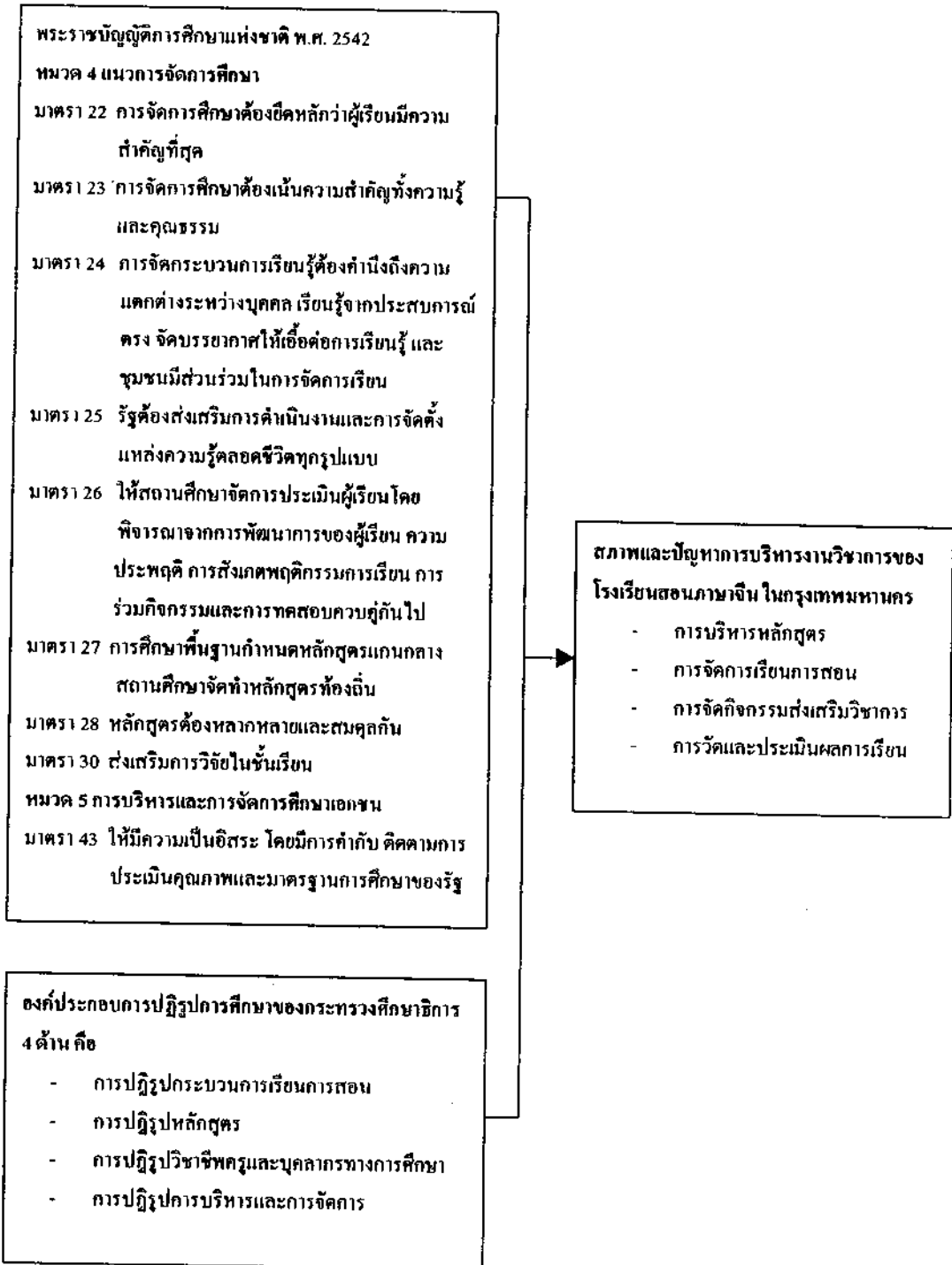
5.1 การบริหารหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาครูในโรงเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรของโรงเรียน พุทธศักราช 2533 การนำหลักสูตรไปใช้ส่งเสริมให้ครูพัฒนาหลักสูตร การจัดหาเอกสาร การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำกิจกรรมตามหลักสูตร

5.2 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการเรียนการสอนของโรงเรียนที่เกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน สัปดาห์การสอน การจัดการเรียนการสอน การจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน สนับสนุนให้ครูจัดแผนพัฒนาผู้เรียนใช้สื่อประกอบการสอน ดูแลให้ครูสอนตามแผนและบันทึกการสอน

5.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมงานวิชาการในหลักสูตร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ในห้องเรียนมาแสดงผลงานให้ปรากฏ เช่น การจัดนิทรรศการ การประกวดแข่งขันประเภทต่าง ๆ การทำโครงงานวิทยาศาสตร์

5.4 การวัดและประเมินผลการเรียน หมายถึง การดำเนินการของโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดเครื่องมือวัดผล สนับสนุนให้สร้างแบบทดสอบประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรและวิเคราะห์แบบทดสอบ จัดทำแบบทดสอบมาตรฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน ใน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับงานบริหารวิชาการ

- 1.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
- 1.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
- 1.3 กระบวนการบริหารงานวิชาการ

2. ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

- 2.1 การบริหารหลักสูตร
- 2.2 การจัดการเรียนการสอน
- 2.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ
- 2.4 การวัดและประเมินผล

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 3.1 งานวิจัยในประเทศ
- 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนภาษาจีน เป็นการดำเนินงานที่สอนภาษาจีนเสริมเข้าไปในหลักสูตร การเรียนการสอนภาษาจีนจะแตกต่างไปจากภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งแต่เดิมจะสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กองนโยบายพิเศษแต่ปัจจุบันโครงสร้างใหม่กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนสอนภาษาจีนจะสังกัดสำนักบริหารงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน

1. แนวคิดเกี่ยวกับงานบริหารวิชาการ

งานบริหารวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการ เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร

การบริหารงานวิชาการ ถ้ามองในด้านกระบวนการดำเนินงานแล้ว หมายถึงกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผล การสอนเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

หากมองการบริหารงานวิชาการในด้านงานของสถานศึกษา งานบริหารวิชาการ ได้แก่ งานการควบคุมดูแลหลักสูตรการสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษา การเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลการศึกษา การศึกษาวิจัย การประเมินมาตรฐานสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา

1.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

สำหรับงานวิชาการในโรงเรียน ภิญโญ สาร (2526 : 329) อธิบายว่างานวิชาการเป็นกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพที่สุด ส่วนองค์การ อินทร์พรหม (2526 : 161) กล่าวว่า งานวิชาการในโรงเรียน หมายถึงการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน ตลอดจนการอบรมศีลธรรมจรรยาและความประพฤติของนักเรียน เพื่อให้เป็นคนคมีความรู้ ความสามารถพอที่จะนำมาหาเลี้ยงชีพได้มีความสุขความพอใจตามมาตรฐานและสภาพความเป็นอยู่และช่วยเหลือแก่เพื่อนบ้านและสังคมตามสมควร ส่วนการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพมากที่สุด

การที่จะให้นักเรียนมีคุณสมบัติดังกล่าว ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดการดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรการบริหาร (Administration Resources) ดำเนินการตามกระบวนการ

บริหารปฏิบัติงานให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร การบริหารงานวิชาการ เป็นการบริหารที่มีความยุ่งยากเพราะเกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการสอน ผู้บริหารจะต้องใช้ความพยายามและความสามารถเป็นอย่างมาก ในการนำคณะและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร ก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2525 : 26) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน นับตั้งแต่บุคลิกลักษณะ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรมเพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคมไทยโดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคลและอาศัยทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

กิติมา ปรีดีคิลิก (2532 : 48) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นสิ่งสำคัญโรงเรียนจะดีหรือเลวขึ้นอยู่กับผู้บริหารงานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการมีจุดหมายที่จะสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรมและคุณสมบัติเฉพาะ ลักษณะของงานวิชาการจึงเป็นเรื่องที่ครอบคลุมและกว้างขวางมาก การที่จะทำให้อุদ্มูมภ์ตามจุดหมายดังกล่าวประสบผลสำเร็จได้ไม่ใช่เรื่องง่าย ความสลับซับซ้อนและความละเอียดประณีตในเนื้อหาวิชาการต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องที่ผู้บริหารน่าจะได้อ้างแนวทางปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสม เพื่อความพัฒนาของสถานศึกษาหรือโรงเรียนนั่นเอง

ภิญโญ สาธร (2526 : 324) กล่าวว่า ผู้บริหารการศึกษาหรือครูใหญ่ทุกคนควรจะได้รับผิดชอบเป็นผู้นำของครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ

วิจิตร ศรีสอ้าน (2518 : 6 อ้างถึงในวิระ พลอยครูบุรี, 2532 : 13) ได้กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการซึ่งผู้บริหารโรงเรียนต้องรับผิดชอบมีว่าดังนี้คือ

1. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการพัฒนาจุดหมายเป้าหมายนโยบายของโรงเรียน เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการสอน
2. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบในการจัดวางตัวบุคคลเพื่อให้ความสามารถทำหน้าที่ให้บรรลุตามจุดหมายของการศึกษาในโรงเรียน
3. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบในการจัดสรรเวลา และสถานที่เพื่อประโยชน์การสอน
4. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบในการจัดหา จัดใช้วัสดุอุปกรณ์ และอาคารสถานที่ เพื่อประโยชน์ของการศึกษาสูงสุด
5. ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบส่งเสริมการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุเป้าหมาย

6. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

7. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการจัดโปรแกรมการอบรม เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

8. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการประเมินความต้องการของโรงเรียน

อุทัย บุญประเสริฐ และ ชโลมใจ กิ่งการวัฒน์ (2528 : 36 – 37) กล่าวว่างานวิชาการทั้งระบบของโรงเรียนที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องรับผิดชอบดูแลมีดังนี้คือ

1. งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ให้ประสบความสำเร็จ
2. งานบริหารการสอนและการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน
3. งานกิจกรรมนักเรียนและการบริหารกิจกรรมนักเรียน
4. งานสื่อการเรียนและห้องสมุด
5. งานการวัดผลและประเมินผลการศึกษาของเด็ก
6. งานการจัดการนิเทศการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูผู้สอน

การบริหารงานวิชาการ เป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการ เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร

หากมองการบริหารงานวิชาการในด้านงานของสถานศึกษางานบริหารวิชาการ ได้แก่ งานการควบคุมดูแลหลักสูตรการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษา การเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลการศึกษา การศึกษาวิจัย การประเมินมาตรฐานสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา เป็นต้น

สรุป การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน งานวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารโรงเรียนเป็นการบริหารจัดการกิจกรรมในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และเป็นงานหลักของโรงเรียนทั้งในแง่การบริหารและการปฏิบัติงานของครู ภายใต้การบริหารของผู้บริหารในการเป็นผู้นำทางวิชาการของคณะครูในโรงเรียน

1.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

โดยทั่วไปภารกิจหรืองานในสถานศึกษาโดยเฉพาะในโรงเรียนมักจะแยกเป็นงาน 6 งาน ในบางสถานศึกษาจะแยกย่อยมากหรือน้อยกว่านี้ก็ขึ้นอยู่กับปริมาณของนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ แต่ไม่มีสถานศึกษาหรือโรงเรียนใดไม่ได้จัดให้มีงานด้านวิชาการ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญหรือเรียกได้ว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษาหรือโรงเรียน ส่วนงานด้านบุคลากร ธุรการ กิจการนักเรียน และงานอื่น ๆ เป็นงานที่มาสนับสนุนงานวิชาการให้มีคุณภาพ ดังนั้นงานวิชาการจึงมิใช่เพียงให้นักเรียนอ่านออก เขียนได้ แต่ยังต้องรวมถึงการดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขและเป็นงานที่รับผิดชอบต่อคุณภาพของพลเมืองที่จะออกไปช่วยพัฒนาประเทศในอนาคตด้วย

เมื่องานวิชาการเป็นงานที่สำคัญ ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องใช้เวลาในการบริหารให้มากกว่างานอื่น ๆ จากผลสรุปในการประชุมระดมความคิดของครูปฏิบัติการสอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ และผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัด ได้เสนอแนะว่าผู้บริหารโรงเรียนควรใช้เวลาในการบริหารงานวิชาการ เช่น ด้านการวางแผนและโครงการ การควบคุมกำกับ และนิเทศ เฉลี่ยสัปดาห์ละ ประมาณ 12-13 ชั่วโมง หรือประมาณร้อยละ 35 ของเวลาทั้งหมด (คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ , 2528 : 16) ถ้าจะเปรียบเทียบเวลาของแต่ละงานที่ผู้บริหารควรใช้ในการบริหารงานต่าง ๆ ในรอบสัปดาห์ (35 ชั่วโมง) แยกตามขนาดโรงเรียนตามตารางต่อไปนี้ (คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ , 2528 : 9)

งานบริหารโรงเรียน \ ขนาดโรงเรียน	เวลาที่ใช้บริหารในรอบสัปดาห์ (ชั่วโมง)		
	ใหญ่	กลาง	เล็ก
วิชาการ	12	12	13
บุคลากร	6	6	5
กิจการนักเรียน	6	6	6
ธุรการและการเงิน	5	5	4
อาคารและสถานที่	4	3	3
ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	2	3	4
รวม	35	35	35

ผู้บริหารและคณะครูอาจารย์ในโรงเรียน ควรจัดสัดส่วนของเวลาให้เหมาะสมและให้ความสำคัญกับงานวิชาการมากกว่าด้านอื่น คือไม่เน้นงานด้านอื่น ๆ เพียงด้านหนึ่งหรือหลายด้านจนละเลยงานวิชาการ ทั้งนี้เพราะข้อผูกพันของโรงเรียนที่มีต่อสังคมก็คือ ให้การศึกษาแก่เด็กให้มีคุณภาพโดยการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โรงเรียนใดจะมีมาตรฐานดีเพียงใด คงไม่เน้นเฉพาะด้านบริเวณ อาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ เท่านั้น แต่ต้องรวมถึงงานอื่น ๆ โดยเฉพาะผลงานวิชาการเป็นสำคัญ

1.3 กระบวนการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารเป็นสำคัญ ถึงแม้ว่าจะมีผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการทำงานทางด้านนี้อยู่แล้ว ก็ไม่ใช่ว่าผู้บริหารจะวางมือโดยสิ้นเชิงในทางกลับกันผู้บริหารโรงเรียนควรจะเป็นคนที่ตื่นตัวในงานบริหารงานวิชาการจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องงานวิชาการ ตลอดจนเข้าใจความสำคัญ วัตถุประสงค์ ขอบข่าย และกระบวนการในการบริหารงานวิชาการทั้งนี้ เพื่อเป็นผู้นำให้บุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกันปฏิบัติงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ การบริหารงานจะประกอบด้วยกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้บริหารควรคิดถึงการดำเนินการแต่ละขั้นตอนและดำเนินการให้ครบทุกขั้นตอน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 : 19-24) เสนอแนะกระบวนการบริหารงานวิชาการสำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้

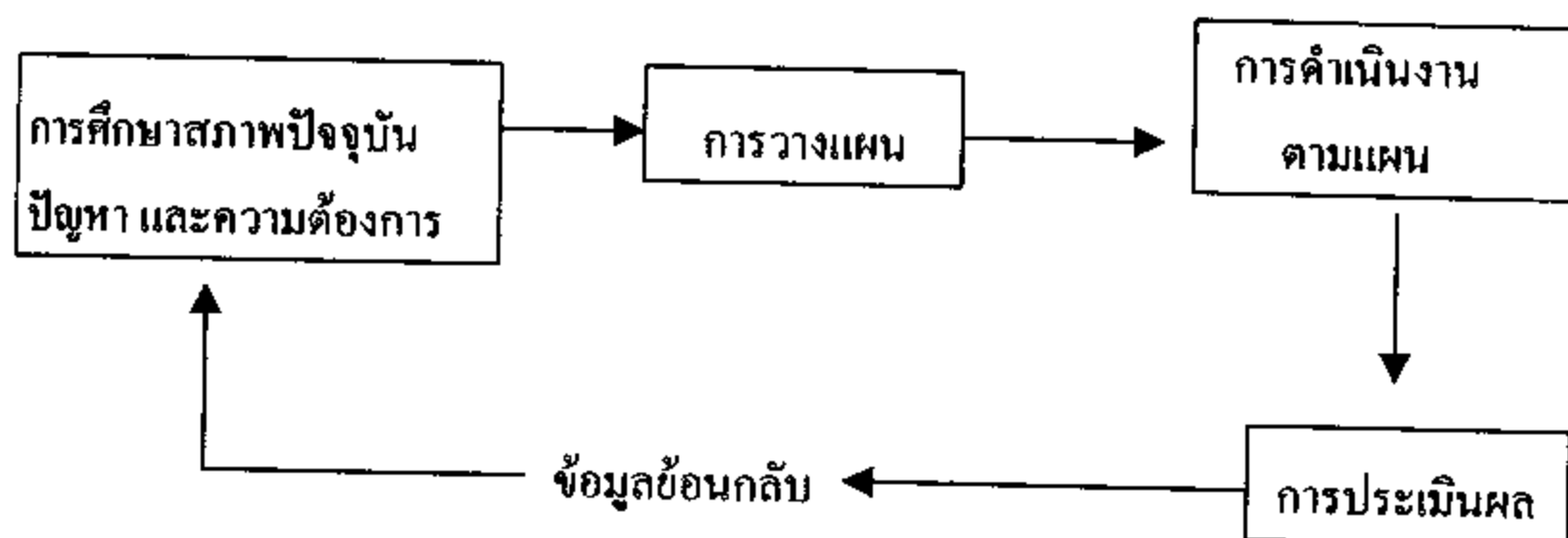
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการตามแผน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล

จากขั้นตอนดังกล่าวอาจเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 แสดงกระบวนการบริหารงานวิชาการ

ที่มา : คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2528

2. ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

ความสำเร็จของสถานศึกษาอยู่ที่การบริหารงานวิชาการ ซึ่งงานวิชาการมีขอบข่ายกว้างขวางในด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยทั่วไปสถานศึกษาที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะด้านมัธยมศึกษาหรือด้านอื่นในแต่ละระดับนั้น จะมีหลักสูตรและโปรแกรมการศึกษาที่ใช้ร่วมกัน โดยทั่วไปหลักสูตรจัดโดยส่วนกลางดังนี้ ขอบข่ายของงานด้านวิชาการจะครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดบริการการสอนและการจัดการวัดและประเมินผล รวมทั้งการติดตามผล

กิตติมา ปรีดีคิลก (2532 : 57-58) ได้แบ่งขอบข่ายงานด้านวิชาการ ออกเป็น 6 ประการใหญ่ ๆ ดังนี้

1. แผนปฏิบัติงานด้านวิชาการ
2. หลักสูตรและการสอน ประกอบด้วย หลักสูตร โครงการสอนและประมวลการสอน
3. การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยงาน การจัดการวางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดการครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การจัดห้องสมุด การจัดทำคู่มือครู
4. สื่อการสอน
5. การปรับปรุงการเรียนการสอน ได้แก่ การนิเทศการสอน การฝึกอบรม
6. วัดและประเมินผล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 18) ได้กล่าวถึงขอบข่ายงานวิชาการว่าประกอบด้วย

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ
2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน
3. การบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน
4. การวัดผลและประเมินผล

กรมสามัญศึกษา (2539 : 31-41) ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการไว้ ดังนี้

1. การวางแผนงานวิชาการ เป็นงานที่เกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลและจัดทำระเบียบแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับงานวิชาการและการทำแผนงานวิชาการ มีรายละเอียดในการดำเนินการ คือ รวบรวมข้อมูล จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติงานวิชาการขึ้นใช้ในโรงเรียนกำหนดผู้รับผิดชอบและทำแผนงานวิชาการ ดำเนินการติดตามประเมินผล ตลอดจนนำผลไปปรับปรุงและพัฒนางาน

2. การบริหารงานวิชาการ เป็นงานที่เกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดกลุ่มการเรียน การจัดตารางสอน การจัดครูเข้าสอนตามตารางสอน การจัดครูสอนแทน และการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการดำเนินงานทางวิชาการ มีรายละเอียดในการดำเนินการ คือ กำหนดสายงานวิชาการและผู้รับผิดชอบ จัดกลุ่มการเรียนตามโครงสร้างหลักสูตร ให้ นักเรียนมีโอกาสเลือกตามความต้องการ ความถนัด และความสนใจ เพื่อการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จัดตารางสอนรวมและรายบุคคล จัดตารางการใช้ห้อง จัดทำแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนและครูสอนแทน โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความถนัด ตลอดจนจัดระบบในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในงานวิชาการ

3. การจัดการเรียนการสอนเป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดทำ การใช้ การปรับปรุงแผนการสอน รายวิชา และการจัดหา จัดทำ การใช้ การบำรุงรักษา และส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน มีรายละเอียดในการดำเนินการ คือ จัดทำและนำแผนการสอนไปใช้อย่างสม่ำเสมอ นำสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนไปใช้ การบำรุงรักษา ประเมินผลและพัฒนาการผลิตสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

4. การพัฒนาการและการส่งเสริมทางด้านวิชาการ เป็นงานที่เกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การจัดสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร การพัฒนาภาคความรู้ทางด้านวิชาการ การสร้างบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียน และการส่งเสริมการวิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มีรายละเอียดในการดำเนินการ คือ ให้ครูใช้วิธีสอนแบบต่างๆ เปิดโอกาสให้นักเรียน คิด ทำ แก้ปัญหา และค้นคว้าด้วยตนเอง มีการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ จัดทำแนวปฏิบัติการสอนซ่อมเสริม นำผลการสอนซ่อมเสริมมาปรับปรุง จัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน เช่น การฝึกงาน

การจัดนิทรรศการ การศึกษานอกสถานที่ตามโครงสร้างหลักสูตร เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือก และมีส่วนร่วมในการจัดสถานที่ตามโครงสร้างหลักสูตร เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือก และมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ จัดบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียน เช่น ห้องพิพิธภัณฑ์ ศูนย์วิชาการศูนย์การเรียนรู้ โดยนำบรรยากาศไปใช้ประโยชน์ในกระบวนการเรียนการสอน จัดทำแผนหรือโครงการพัฒนาครู ให้ครูนำการวิเคราะห์วิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

5. การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้และงานทะเบียนนักเรียน เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวัดผลและประเมินผล การสร้างและปรับปรุงเครื่องมือการวัดผลการเรียนรู้การจัดให้มีเอกสารและแบบฟอร์ม เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ งานทะเบียนนักเรียน มีรายละเอียดในการดำเนินการ คือ กำหนดแนวปฏิบัติและจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน เอกสาร แบบฟอร์มและสร้างเครื่องมือเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ จัดให้มีคลังข้อทดสอบรายงานผลการเรียนตามระเบียบการวัดผลและประเมินผล อย่างเรียบร้อย จัดทำทะเบียนนักเรียนครบถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ตลอดจนมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล

6. การประเมินผลการจัดงานวิชาการ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการจัดงานวิชาการในระดับหน่วยงานย่อย โดยตั้งคณะกรรมการเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินผลในด้านคุณภาพนักเรียนทุกระดับมีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 75-95

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการมีขอบข่ายงานครอบคลุมถึงการวางแผนงานวิชาการ การดำเนินงานด้านหลักสูตร การบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอนการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ และงานทะเบียนนักเรียนและการประเมินผลการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ ถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานของสถานศึกษา จึงอยู่ทางด้านวิชาการ ซึ่งจะประกอบด้วยงานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การจัดสิ่งส่งเสริมงานด้านวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.1 การบริหารหลักสูตร

คำว่า หลักสูตรมีความหมายในวงกว้างและวงแคบ ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้มากมายหลายอย่าง ดังเช่น

1. หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายของการเรียนรู้และจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง เป้าหมาย และจุดประสงค์เหล่านี้ จะเป็นเครื่องชี้แนวทาง

ในการเลือก จัดเนื้อหา และจะบ่งถึงวิธีการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการประเมินผลด้วย (เสริมศรี ไชยศรี, 2528 : 1)

2. หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งหลาย ที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ มีทักษะ เกิดความคิด และทัศนคติที่ดี อันจำเป็นต่อการดำรงชีวิต (นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, 2525 : 158)

3. หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งมวล ที่นักเรียนจะพึงได้รับภายใต้การนำของครู หรือโรงเรียนทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังที่จะให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ แก่นักเรียน กล่าวคือ ทั้งด้านทางกาย ทางอารมณ์ และสังคม (พนัส หันนาคินทร์, 2524 : 175)

1. หลักสูตร หมายถึง กระบวนวิชาต่างๆ สำหรับให้ศึกษา (เสริมศรี ไชยศรี, 2528 : 1)

2. หลักสูตร หมายถึง ข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศ เพื่อนำไปความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (วิชาการ กรม, 2522 : 4)

3. หลักสูตรในทัศนะของนักบริหารการศึกษา หมายถึง โครงการศึกษาที่กำหนดให้นักเรียนเรียนรู้ และพัฒนาตนเองตามแผนการศึกษา หรือโครงการศึกษาที่โรงเรียนปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลทางการศึกษาตามแผนการศึกษา (นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, 2525 : 159)

จากความหมายที่กล่าวมาแล้วหลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษาและทำให้การจัดการศึกษาดำเนินไปด้วยดีทั้งแก่ตัวผู้เรียนเองและช่วยให้ครูได้มีทิศทางและสิ่งกำหนดในการสอน

1.1 สาระสำคัญของหลักสูตร

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้การจัดทำหลักสูตรแกนกลางของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อและให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ดังนั้นในระดับกระทรวงจึงได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น ในหลักสูตรจะกล่าวถึงเฉพาะหลักสูตรแกนกลางของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อมีการประกาศใช้สถานศึกษาจะต้องจัดทำสาระของหลักสูตรเพิ่มเติม และดำเนินการในเรื่องอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า

หลักสูตรแกนกลางของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จะมีการประกาศใช้ต่อไปนั้น มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. หลักการ เป็นข้อความที่กล่าวถึงทิศทางหรือแนวทางในการจัดการศึกษา และใช้เป็น “หลัก” ในการกำหนดหลักสูตร เช่นเดียวกับหลักการสอนที่ใช้เป็น “หลัก” ในการคิดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. จุดหมาย เป็นข้อความที่บ่งบอกถึงความประสงค์ ความต้องการหรือเป้าหมายของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเขียนอยู่ในรูปของคุณภาพที่พึงประสงค์ของผู้เรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ถือเป็นความคาดหวังของสังคมไทยที่ต้องการผลของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพที่เกิดในตัวผู้เรียน

3. การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

3.1 จัดเป็นหลักสูตรต่อเนื่อง 12 ปี โดยแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น คือ

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6

3.2 มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง สาระและกระบวนการที่ใช้เป็นสื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้บังคับ และสาระการเรียนรู้เลือก ในการร่างหลักสูตรขั้นต้น กำหนดไว้ 8 กลุ่ม สาระคือ

(1) ภาษาไทย

(2) คณิตศาสตร์

(3) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

(5) สุขศึกษาและพลศึกษา

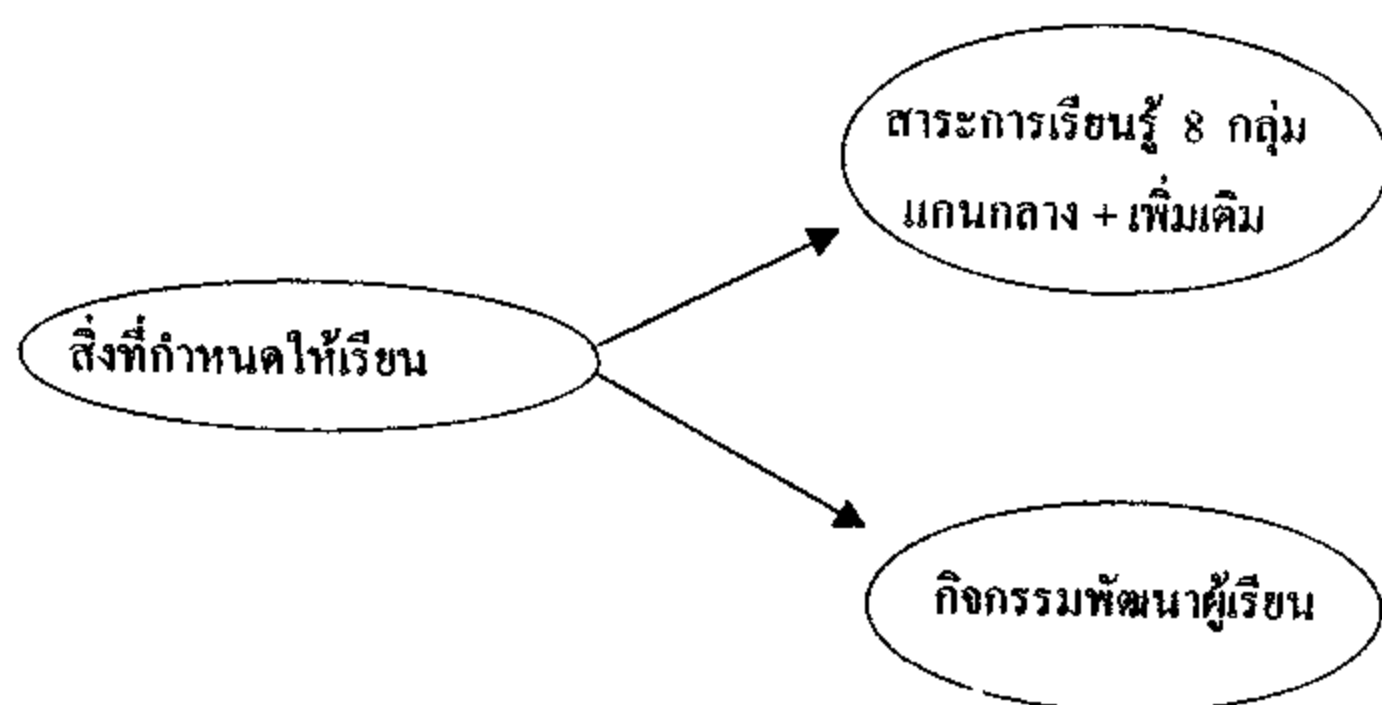
(6) ศิลปะศึกษา

(7) การงานและอาชีพ

(8) ภาษาอังกฤษ (กำหนดเป็นภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น แต่อาจ

จะเป็นไปได้ที่จะเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมได้ภายหลัง)

และได้กำหนดให้มี กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่สนองความสนใจ ความถนัด ความสามารถ ความต้องการของผู้เรียนและชุมชน หรือเป็นกิจกรรมที่เกื้อหนุนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือกิจกรรมบริการด้านต่าง ๆ และการแนะแนว ซึ่งต้องการให้เชื่อมโยงสาระการเรียนรู้เข้ากับชีวิตจริง ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมให้ได้ รับประสบการณ์ตรง ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 2 สิ่งที่กำหนดให้เรียน

1.2 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

ในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีกฎหมายและแนวความคิดสำคัญที่ถือได้ว่าเป็นพื้นฐานของการดำเนินการครั้งนี้หลายประการ ดังนี้

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 23 กำหนดไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่อง

(1) การเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

(2) ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจเรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย

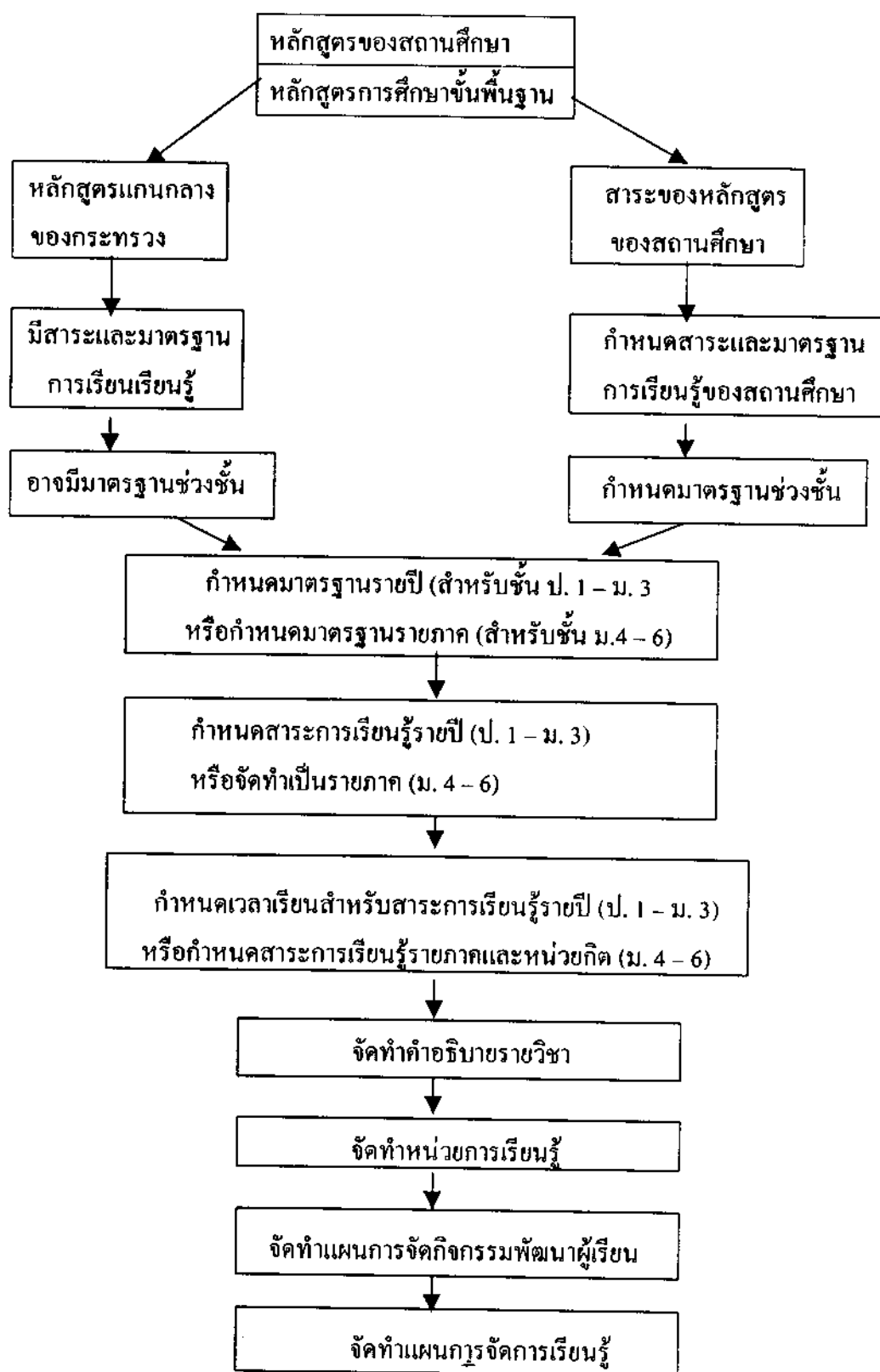
(4) ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(5) ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

ในมาตรา 27 กำหนดให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบ อาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตาม วัตถุประสงค์ที่กล่าวข้างต้น ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ในมาตรา 28 กำหนดให้หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ ต้องมีลักษณะหลากหลายทั้งนี้ให้จัด ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมกับวัย และ ศักยภาพ สาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุลทั้ง ด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสามารถจัดทำได้ตามแผนภูมิต่อไปนี้

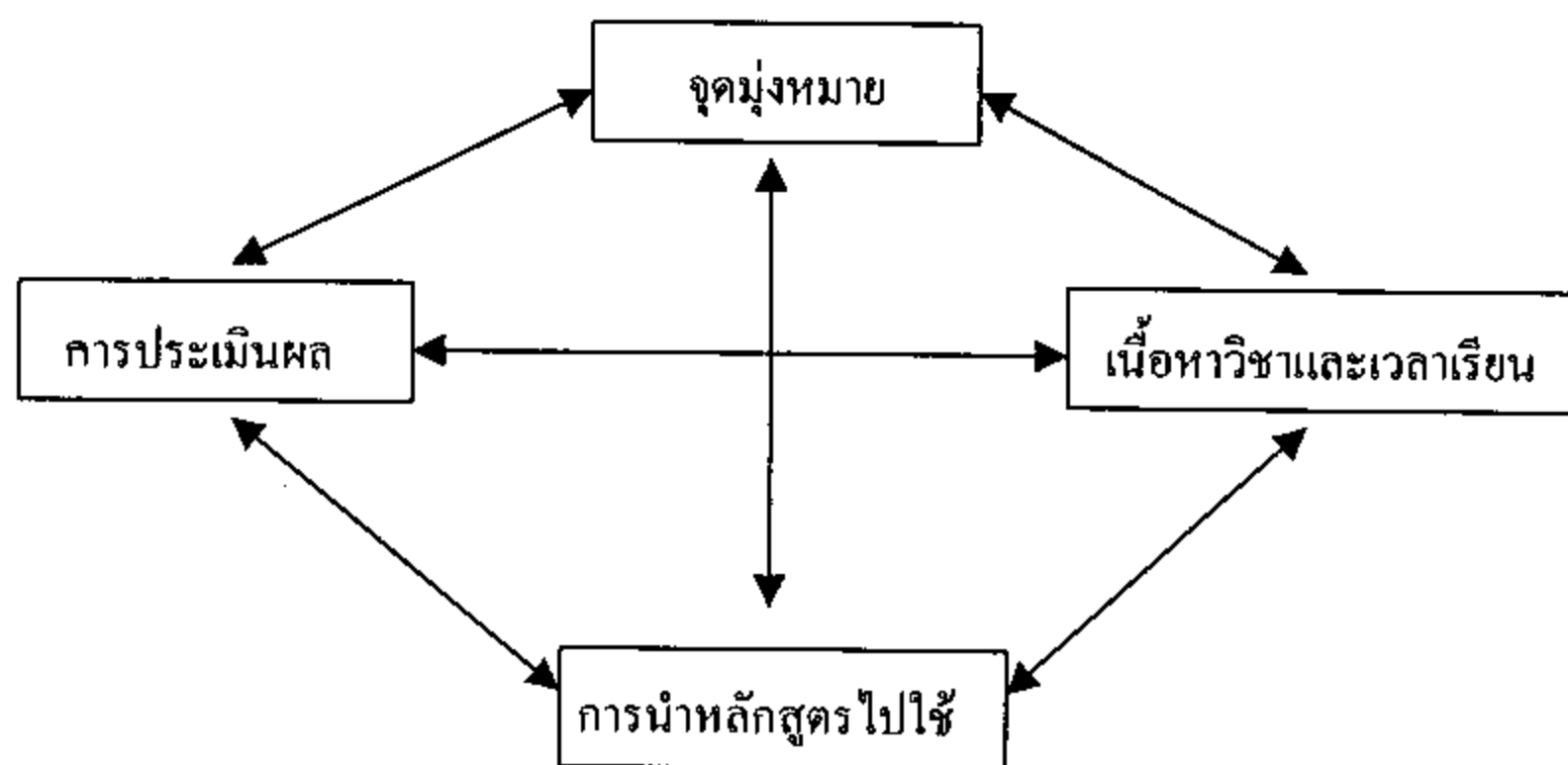
ภาพที่ 3 แผนภูมิการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา
ที่มา : จำลองขึ้นตามร่างหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร

Hilda taba (1962 : 398) และ สุมิตร คุณานุกร (2523 : 9) สรุปว่า หลักสูตรโดยทั่วไปมักมีองค์ประกอบ 4 อย่างคือ

1. วัตถุประสงค์ (Objectives)
2. เนื้อหา (Content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation)
4. การประเมินผล (Evaluation)

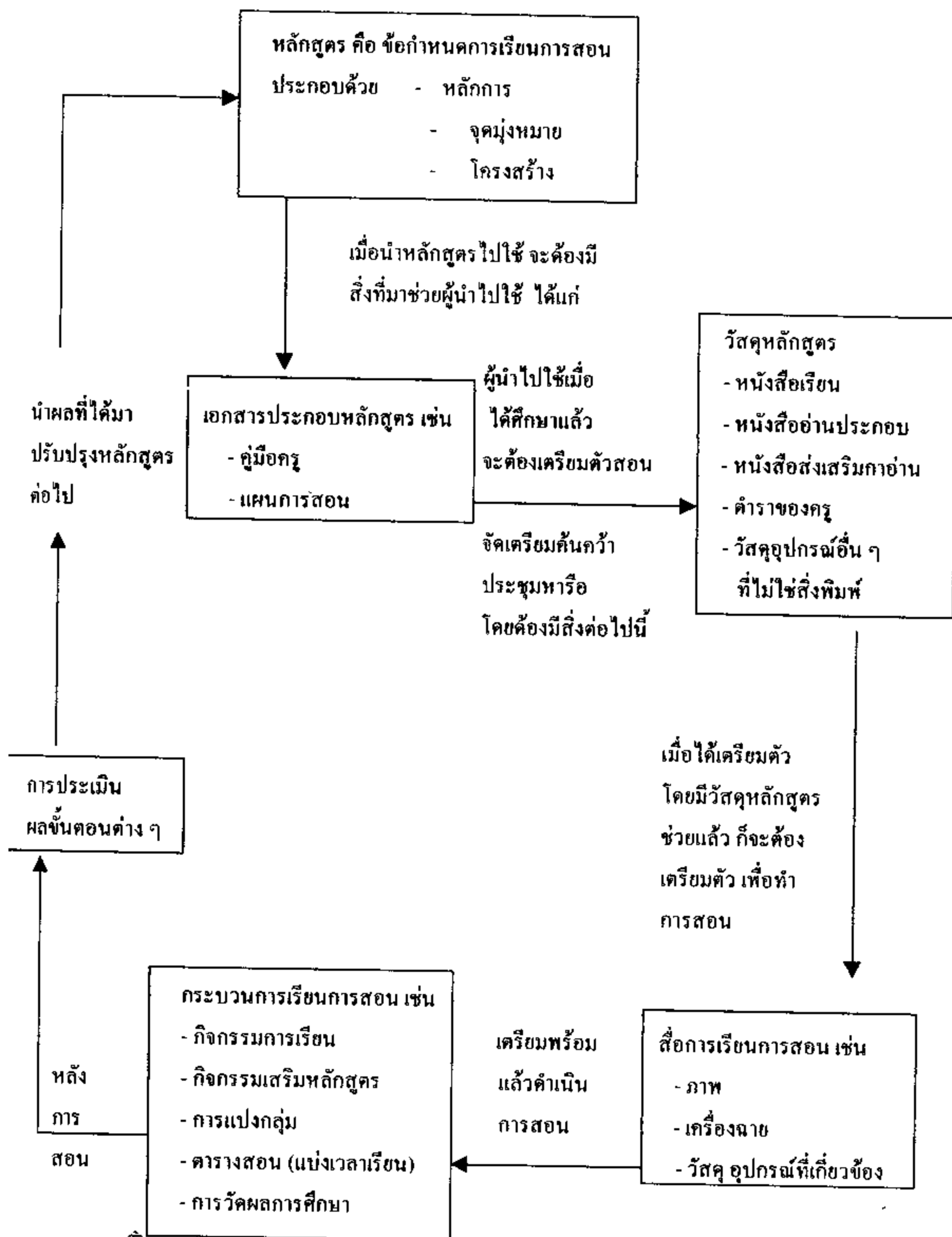
ดังนั้น พอจะสรุปได้ว่า หลักสูตรที่สมบูรณ์ ควรมีองค์ประกอบสำคัญอย่างน้อย 4 อย่าง ซึ่งต้องสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน อาจจะเขียนแสดงได้ดังแผนภูมิในหน้าต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2 แสดงองค์ประกอบของหลักสูตร

ที่มา : สุมิตร คุณานุกร . หลักสูตรและการสอน

การนำหลักสูตรไปใช้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด และเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้
ดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 แสดงกระบวนการหลักสูตร

ที่มา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2526 : 172

จากแผนภูมิกระบวนการหลักสูตร จะเห็นว่า เมื่อมีหลักสูตรซึ่งเป็นตัวกำหนดหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องศึกษาสิ่งเหล่านี้ให้เข้าใจ โดยเฉพาะผู้บริหาร โรงเรียน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ และเข้าใจ เพื่อจะได้อธิบายให้ครูทราบเมื่อเกิดมีคำถามขึ้นเมื่อ เข้าใจตัวหลักสูตรแล้ว ในขั้นนำหลักสูตรไปใช้ ผู้ใช้หลักสูตรจะต้องศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู แผนการสอนอย่างละเอียด เพื่อจะได้เตรียมการสอน และจัดหาวัสดุหลักสูตร เช่น หนังสือเรียน ตำราของครู หนังสืออ่านประกอบ รวมทั้งสื่อการเรียนการสอน เช่น ภาพ เครื่องฉาย วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน

สรุป หลังจากเตรียมเอกสารประกอบหลักสูตร วัสดุหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนแล้ว ผู้นำหลักสูตรไปใช้ ก็ดำเนินการสอน ซึ่งผู้ใช้อาจจะจัดในรูปกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการเรียน การสอน การแบ่งกลุ่มการทำงาน กิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดผลการศึกษา เป็นต้น หลังการสอนควรมีการประเมินผลขั้นต้นต่าง ๆ ในการนำหลักสูตรไปใช้ ทั้งนี้เพื่อจะหาข้อบกพร่องมา ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรต่อไป

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2541 : 1)

โรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนได้กำเนิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของชาวจีนที่อยู่ เมืองไทย เนื่องจากชาวจีนส่วนหนึ่งได้เดินทางลงมาในประเทศไทย เมื่อมีคนจีนอยู่ในประเทศไทย ทุกจังหวัดจึงได้ขออนุญาตจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาจีนขึ้น ปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ และ เทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ การติดต่อสื่อสารระหว่างประชาคมโลกปัจจุบันเป็นไปอย่างกว้างขวางและ รวดเร็ว กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเสนอนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะ รัฐมนตรีพิจารณาแล้วอนุมัติตามที่กระทรวงเสนอเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2538 มีหลักการสำคัญ ประการหนึ่งคือ “รัฐบาลจะสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างกว้างขวางและมี คุณภาพ”

ภาษาจีนเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกันทั่วโลก โดยเฉพาะด้านการติดต่อค้าขายในกลุ่ม ประเทศเอเชีย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดแนวทางปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการ การเรียนการสอนภาษาจีน คือสามารถใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และสามารถสื่อความ โดยใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาเหมาะสมกับสถานการณ์ หลักสูตรภาษาจีนระดับประถม ศึกษา พ.ศ. 2541 แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาจีนระดับเตรียมความพร้อมจัดสอนในชั้นประถม

ศึกษาปีที่ 1 ภาษาจีนระดับอ่านออกเขียนได้ จัดสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 4 และภาษาจีนในระดับพื้นฐานประถมศึกษาจัดสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 แนวการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดสถานการณ์และบรรยากาศการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีนให้มากที่สุดโดยใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่หลากหลาย

ภาษาจีนระดับเตรียมความพร้อม เน้นความสามารถในด้านการฟัง พูด โดยการจัดกิจกรรมที่สนุกสนานเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาจีน และเรียนรู้ด้วยความเป็นสุข ส่วนภาษาจีนระดับอ่านออกเขียนได้ จัดกิจกรรมที่ผสมผสานการสะกดอักษร การอ่านและการเขียน สำหรับภาษาจีนระดับพื้นฐานประถมศึกษา การจัดกิจกรรมโดยมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และ เขียนอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวการจัดประสบการณ์ภาษาจีนระดับประถมศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารควบคู่กันทั้ง 2 ด้านคือ ความสามารถในการใช้ภาษาจีนเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมและความสามารถในการใช้ภาษาจีนเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์โดยมีแนวดำเนินการดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. จัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมที่มีความหมายและหลากหลาย ผักการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนในสถานการณ์จริงได้
3. จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟัง และการพูดในระดับอ่านออกเขียนได้ สอนระดับพื้นฐานประถมศึกษาให้สามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ : 1,2)

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 9) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามหลักสูตร จัดครูประจำวิชา และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

วาริ ธีระจิตร (2530 : 50) ได้ให้ความหมายของการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมแบบต่างๆ ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาไปในทางที่พึงปรารถนาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา โดยครูจะเป็นผู้รวบรวมความรู้ จัดความรู้นั้นให้ง่ายและน่าสนใจต่อผู้เรียน และวิธีทำงาน

กิตติมา ปรีดีคิลก (2532 : 61-62) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนควรจัดความรู้และคุณสมบัติอื่นที่ต้องการให้ผู้เรียนอย่างถูกต้องและเหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเนื้อหาที่สอนยึดหยุ่นตามเหตุการณ์ และสภาพของท้องถิ่นและความสนใจของผู้เรียน

ได้แก่ การจัดแผนการเรียน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดแบบเรียน การจัดห้องสมุด และการจัดทำคู่มือครู การจัดการเรียนการสอนจะได้ผลดีผู้บริหารต้องปฏิบัติดังนี้

1. แผนการเรียน ควรมีแผนการเรียนเพื่อกำหนดรายวิชาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนอย่างมีเป้าหมาย เป็นการกำหนดวางแผนไว้ล่วงหน้าให้แก่ผู้เรียนว่าต้องศึกษาอะไรบ้าง

2. การจัดตารางสอน เป็นหน้าที่ของครูผู้ช่วยฝ่ายวิชาการจะจัดทำโดยกำหนดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ในระยะหนึ่งสัปดาห์กิจกรรมนั้นต้องสัมพันธ์กับเวลาหลักสูตร และการพัฒนาผู้เรียนการบริหารงานวิชาการจะบรรลุผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการจัดตารางสอน ด้วย ในการจัดตารางสอนนั้นโรงเรียนควรได้จัดกระทำให้เสร็จก่อนวันเปิดภาคเรียน ทั้งนักเรียนและครูจะได้รับรู้ตารางสอนเพื่อการเตรียมตัวที่ดี ซึ่งควรจัดทำไว้ 4 ชุด คือ ตารางสอนรวมของครูทุกคน ตารางรวมทั้งชั้น ตารางสอนประจำ และตารางสอนประจำตัวผู้สอน

การจัดชั้นเรียน จัดได้หลายวิธีดังนี้ (กิตติมา ปรีดีศิลป, 2532 : 64)

2.1 แบ่งตามความสามารถ (Ability Grouping) โดยคัดผู้มีความรู้ความสามารถสูงให้อยู่ในห้องเดียวกัน ซึ่งอาจดูผลการสอบเป็นรายหมวดวิชาด้วย การจัดชั้นเรียนแบบนี้ทำให้การเรียนของผู้เรียนอย่างเต็มที่

1.2 แบ่งแบบคละ (Heterogeneous Grouping) เป็นการแบ่งเรียนตามบัญชีนักเรียนให้มีจำนวนเท่ากันในแต่ละชั้นเรียนมีเด็กอ่อนและเก่งปะปนกัน การจัดชั้นเรียนแบบนี้อาจมีปัญหาอยู่บ้างตรงที่เด็กเรียนเร็วต้องรอคอยเด็กเรียนช้า

1.3 แบ่งตามเอกัตภาพ (Individual Grouping) เป็นการจัดชั้นเรียนพิเศษ ช่วยเหลือเด็กที่มีลักษณะไม่เหมือนกัน

2. การจัดครูเข้าสอน เป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะเลือกจัดครูผู้สอนให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของแต่ละวิชา แต่ละระดับชั้น และความสามารถของผู้เรียนตลอดจนดูความสามารถในการปกครองดูแลเด็กให้อยู่ในกรอบหรือแนวทางที่ต้องการ

3. การจัดสอนซ่อมเสริม หมายถึง การสอนเป็นพิเศษนอกเหนือจากการสอนตามปกติเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่พบในตัวนักเรียน ช่วยให้เรียนตามทันเพื่อน ช่วยให้นักเรียนสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายและเรียนดีขึ้น

4. การจัดแบบเรียน ปัจจุบันแบบเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ กระทรวงศึกษาธิการจะกำหนดให้ใช้ส่วนแบบเรียนประกอบให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บริหารโรงเรียน ใช้ความรอบคอบในการพิจารณา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

5. การจัดห้องสมุด เพื่อจัดห้องสมุดเป็นแหล่งรวมวิชาการที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า

เพิ่มเติม มีความคิดกว้างขวาง ห้องสมุดจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนการสอนและพัฒนา ดังนั้นผู้บริหารจึงควรส่งเสริมให้มีการจัดห้องสมุดให้ดี ถูกต้องและเพียงพอต่อความต้องการ

ในด้านการจัดการเรียนการสอนนั้น หลักสูตรได้ระบุแนวดำเนินการไว้ คือ

“ในการจัดการเรียนการสอน ให้ใช้วิธีผสมผสานการให้ความรู้กับการปฏิบัติจริงโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและกระบวนการกลุ่ม” และ ดร. โกวิท ประวาลพุกษ์ รองอธิบดีกรมวิชาการ ได้เสนอแนะการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ สรุปได้ดังนี้

“การจัดการเรียนการสอน ต้องมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการกระทำ มากกว่าการเฝ้าฟัง การเรียนรู้ที่ดีที่สุดนั้น นักเรียนจะต้องได้รับรู้ทั้งรูป เสียง สัมผัส นั่นคือลงมือปฏิบัติจริง ทำงานเป็นกลุ่ม สอนให้เกิดทักษะกระบวนการต่าง ๆ ได้แก่ การตระหนักในปัญหา รู้จักคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ สร้างทางเลือกที่หลากหลาย ประเมินทางเลือกเหล่านั้น กำหนดและลำดับทางเลือกที่ดี วางแผนขั้นตอนการปฏิบัติแล้วจึงลงมือปฏิบัติอย่างขึ้นชม ประเมินผลการปฏิบัติ กระตุ้นให้เกิดการปรับปรุงงานอยู่เสมอ แล้วจึงประเมินผลรวมทั้งหมด”

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 258) กล่าวว่า งานสื่อการสอนเป็นการนำเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้มีประสิทธิภาพทางด้านวิชาการสถานศึกษาจะมีงานสื่อการสอน โดยเรียกชื่อแตกต่างกันไป เช่น ศูนย์โสตทัศนูปกรณ์ งานสื่อการเรียนการสอน ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา อย่างไรก็ตามงานสื่อการสอนเป็นงานบริการในด้านวัสดุ เครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์แก่ครู-อาจารย์และนักเรียน ในด้านการบริการ สื่อการสอนจะมีการจัดสื่อการสอนเพื่อไว้บริการ การจัดบริการในรูปแบบต่างๆ การบำรุงรักษาสื่อการสอนการประชาสัมพันธ์ การจัดโครงการด้านวิชาการและการประเมินผล

กระบวนการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ซึ่ง สุมิตร คุณานุกร (2523 : 134) กล่าวว่า การสอน คือ การที่บุคคลผู้หนึ่งเอาความรู้ที่นึกคิด และชีวิตของตนเองมาเผยแพร่ให้บุคคลอีกผู้หนึ่งทราบเพื่อให้ผู้เรียนได้พิจารณาและเลือกสรรเอาคุณสมบัติ ทักษะ และค่านิยมที่จับใจมายึดถือเป็นของตนเองและปฏิบัติตาม การสอนมิได้หมายถึงการให้ความรู้หรือเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการให้เด็กคิดโดยการตั้งคำถามแก่เด็ก การแนะนำและแนะแนวทางเพื่อช่วยเด็กแก้ปัญหา การให้ความช่วยเหลือแก่เด็กในด้านต่าง ๆ การให้กำลังใจและการให้ความรัก

นอกจากการสอนโดยวิธีต่าง ๆ แล้ว ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520 : 96) กล่าวว่า “ครูควรคำนึงถึงสื่อการสอนอีกด้วย ซึ่งสื่อการสอนหมายถึงวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการที่ใช้เป็นสื่อกลางให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ” ซึ่งก็ตรงกับความเห็นของโรเบิร์ต ริชชี

(Richy, 1958 : 201) ว่านักเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้มากขึ้น ถ้าใช้สื่อการสอนเข้ามาสอนเนื้อหา การใช้สื่อการสอนจะทำให้ให้นักเรียนรู้จักอภิปราย และแสดงความคิดเห็น และ นาฏเจลิยว สุมาวงศ์ (2519 : 20) ได้สรุปว่าการใช้สื่อการสอนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ครูจะต้องมีความรู้ในเทคนิคการสอน และสื่อการสอนเป็นอย่างดี รู้จักนำสื่อการสอนมาใช้ให้เหมาะสมกับวิชา เวลา และใช้ได้ถูกวิธีของสื่อการสอนนั้น ๆ เพื่อช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้คิดขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 และเป็นการประหยัดเวลาในการสอนของครู

นอกจากนั้น สงบ ลักษณะ (2533) ยังได้กล่าวถึงการเพิ่มคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนในการใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ไว้ดังนี้ (วิระวัฒน์ พูลทวี, 2541 : 16)

“การเรียนรู้ของนักเรียนตามแนวหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ เป็นการเน้นการพัฒนาคุณภาพของการเป็นคนที่มีสมรรถรอบด้าน ทั้งในความรู้พื้นฐานสำหรับการพัฒนาคน พัฒนาลังคม พัฒนาอาชีพ มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการคิด การแก้ปัญหา กระบวนการปฏิบัติงาน การจัดการ การแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม”

ครูผู้สอนซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการทำให้หลักสูตรบรรลุผลตามเป้าหมาย ครูจะต้องสามารถนำความมุ่งหวังของหลักสูตรมาแปลเป็นภาคปฏิบัติ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องใช้วิธีสอนหลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ทั้งความรู้ ความคิด การปฏิบัติเจตคติ คุณธรรม จริยธรรม การสอนที่จะให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการนั้น ครูจะต้องเน้นกิจกรรมเชิงกระบวนการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติจริง หาความรู้และพัฒนาความสามารถต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะ ให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งอาจสรุปเป็นหลักการได้ว่า “การสอนที่ดีคือ การสอนที่ครูไม่เป็นผู้บอกความรู้หรือให้ความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรง” จึงยังมีคำถามที่ครูจะต้องแสวงหาและพัฒนาเทคนิควิธีสอนที่ครูต้องค้นหาคำตอบ (วิระวัฒน์ พูลทวี, 2541 : 16)

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 (2529 : 32) ได้ให้แนวทางในการสอนเพื่อให้ครูปฏิบัติในแนวเดียวกันดังนี้ (อ้างถึง วิระวัฒน์ พูลทวี, 2541 : 18-19)

1. การวางแผนการสอน การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการวางแผนการสอนเพื่อกำหนดทิศทาง กิจกรรม การวัดผลประเมินผล การเรียนการสอนตลอดจนระยะเวลาที่จะจัดสอนในแต่ละคาบ และในแต่ละภาคเรียน เพื่อให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สิ่งที่กำหนดเป็นแนวทางในการวางแผนการสอนของครูมีดังนี้

2.2.4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์กระตุ้น เป็นการเริ่มกิจกรรมของบทเรียนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูด ชักถาม หรือให้ตัวอย่าง ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมโดยครูชี้จุดประสงค์นำทางเป็นหลักเพื่อนำไปสู่จุดประสงค์ปลายทางและครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละสมรรถภาพเป็นสำคัญ

2.2.5 การให้แนวการเรียนรู้ เป็นการบอกแนวทาง หรือนำทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง ครูอาจเป็นผู้แนะนำวิธีการทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า การใช้คำถามหรือนำทางให้นักเรียนไปคิดเอง

2.2.6 การให้นักเรียนลงมือปฏิบัติหรือทำให้เกิดพฤติกรรมเป็นการให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์กิจกรรมของนักเรียนอาจเป็นการจัดทำกรปฏิบัติจริง การพูด การเขียน การอภิปราย ซึ่งผลของกิจกรรมนั้นเป็นพฤติกรรมที่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน

2.2.7 การให้ข้อมูลป้อนกลับ เป็นการแสดงให้นักเรียนเห็นว่าผลการปฏิบัติกิจกรรมหรือพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกนั้นได้ผลสำเร็จ หรือมีปัญหาอย่างไรหรือไม่ ครูผู้สอนเป็นผู้ดูผลงานหรือดูการทำกิจกรรมแล้วให้คำแนะนำหรือการติชม รวมทั้งการแสดงความพอใจหรือยินดีในผลงานหรือการกระทำของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรและการสอน

เมื่อพูดถึงหลักสูตรก็จะควบคู่ไปกับการสอน จนดูเหมือนว่าหลักสูตรและการสอนเน้นสิ่งที่อยู่在一起的 เดียวกัน ตามความจริงหลักสูตรและการสอนสามารถแยกออกจากกันได้และรวมกันก็ได้ ทั้งนี้ก็เพราะหลักสูตรมีส่วนเป็นวัตถุดิบชิ้นหนึ่ง ที่ใส่เข้าไปในกระบวนการจัดการเรียนการสอนผลสุดท้ายก็จะเกิดกับผู้เรียน ซึ่งเป็นผู้เรียนตามหลักสูตร ความสำเร็จในการเรียนขึ้นอยู่กับหลาย ๆ ปัจจัย ได้แก่ ผลจากการเรียนการสอน ผลจากความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ผลจากสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการเรียน ผลจากการจัดและบริหารโรงเรียน รวมทั้งผลจากหลักสูตรด้วย ผลความสำเร็จในการเรียนจึงมิใช่ตัวการใดตัวการหนึ่ง เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตร และการสอนจะพิจารณาได้จากผังต่อไปนี้

1.1 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นจุดหมายปลายทางในการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้ร่วมกันจัดทำและกลุ่มโรงเรียนได้มีการประกาศใช้

1.2 การจัดทำแผนการสอน การจัดทำแผนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ยึตรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามหลักของ กาย่ (Gagne) เพราะฉะนั้นในการจัดทำแผนการสอนจึงได้ยึตรูปแบบดังกล่าว เพื่อให้การเรียนการสอนสนองต่อสมรรถภาพการเรียนรู้ทั้ง 5 ของนักเรียน ในแผนการสอนควรมีการระบุจำนวนคาบ จุดประสงค์ เนื้อหา สื่อการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ชัดเจนเพื่อให้เป็นแผนการสอนที่สามารถนำไปใช้ได้จริง

2. การจัดการเรียนการสอน

มีแนวทางในการดำเนินการดังนี้

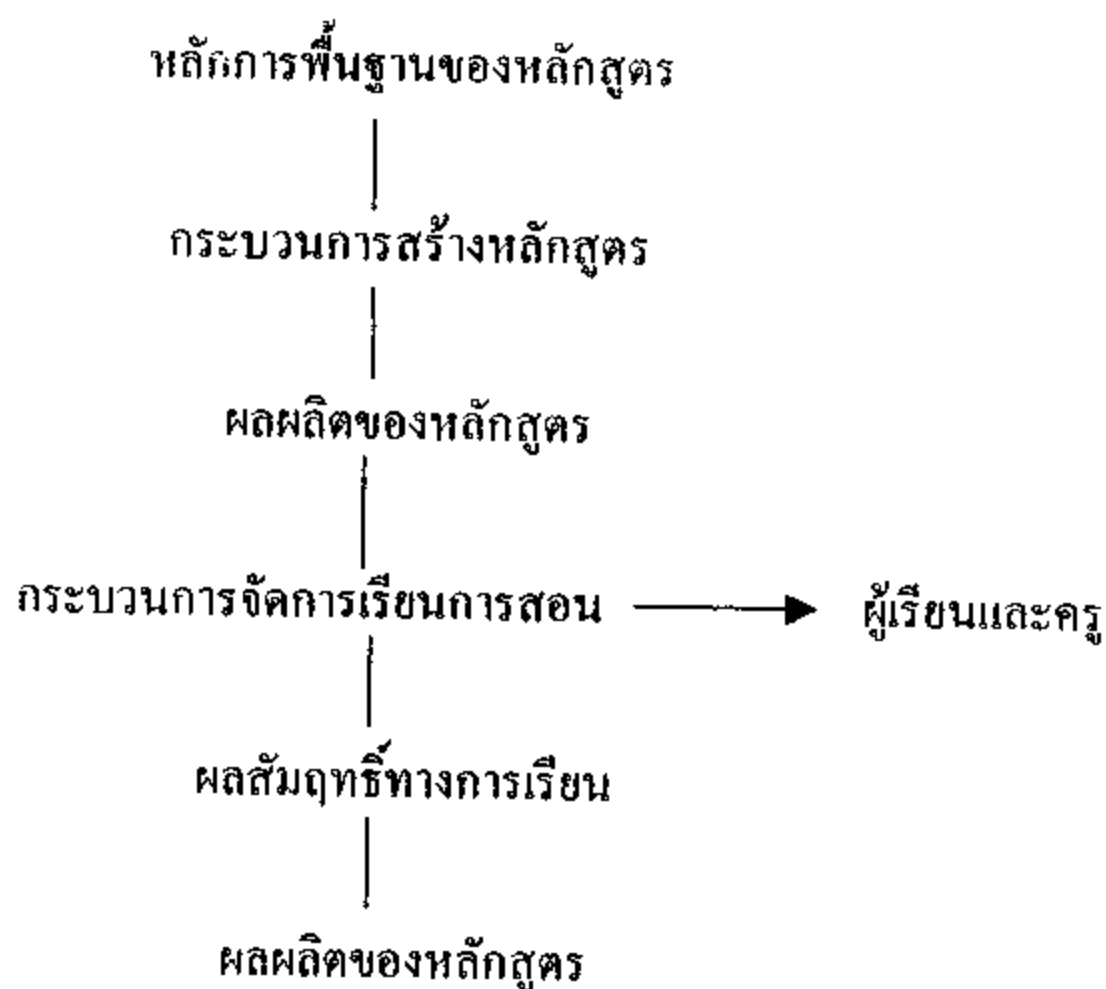
2.1 การเตรียมการสอน ก่อนทำการสอนครูควรมีการเตรียมการสอนโดยการ ศึกษาหลักสูตรรายวิชา ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดให้สอนตลอดภาคเรียน จัดทำแผนการสอน วางแผนการประเมิน จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้เรียบร้อยตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน

2.2 การสอนตามแผนการสอน เป็นการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ มี 9 ขั้นคือ

2.2.1 การสร้างความสนใจ การสร้างความสนใจหรือแรงจูงใจนั้น ครูอาจใช้วิธีการพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน

2.2.2 แจ้งจุดประสงค์ของบทเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน และเป็นการช่วยให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนเป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องในการที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางนั้น ๆ

2.2.3 กระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงความรู้พื้นฐานที่จำเป็นนำมาใช้ในการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง เมื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ก็ต้องอาศัยความรู้เก่าเป็นพื้นฐาน ครูอาจใช้วิธีการชักถาม สนทนา หรือให้นักเรียนปฏิบัติให้ดูว่านักเรียนมีพื้นฐานที่จำเป็นเพียงพอก่อนที่จะเรียนขั้นต่อไป

แผนภูมิที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรและการสอน

ที่มา : ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 26

ประโยชน์จากการนำข้อมูลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ก. ครูอาจารย์สามารถสอนวิชาที่ตนเองถนัด โดยการถามความสมัครใจและความต้องการที่จะสอนของครูอาจารย์

ข. ภาระของงานสอนของครูอาจารย์ไม่เหลื่อมล้ำกัน หากครูอาจารย์มีหน้าที่ในด้านอื่น ก็จะได้มอบหมายงานสอนให้ลดลง

ค. นักเรียนนักศึกษาได้เลือกวิชาที่ตนเองถนัด และเหมาะสม

ง. วิทยาการพิเศษได้มาสอนตามเวลาที่ต้องการ

จ. สื่อการสอนสามารถนำมาใช้ได้เหมาะสม และทั่วถึง

ฉ. ห้องเรียนได้รับการหมุนเวียนในการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

หลักในการจัดการเรียนการสอน มีดังนี้

(1) จัดให้ครบตามโครงสร้างของหลักสูตร เพื่อให้ให้นักเรียนนักศึกษาได้ลงทะเบียนและเรียนได้ตามหลักสูตร

(2) มีการพิจารณาการจัดการเรียนการสอนตามธรรมชาติของแต่ละรายวิชา เพื่อเอื้ออำนวย

(2) มีการพิจารณาการจัดตารางสอนตามธรรมชาติของแต่ละรายวิชา เพื่อเอื้ออำนวยต่อการเรียนของนักเรียนนักศึกษา ไม่ให้เกิดความเครียดหรือเหนื่อยเกินไป และไม่ให้ผลของวิชาหนึ่งกระทบกับอีกวิชาหนึ่ง เช่น วิชาภาคปฏิบัติ ควรจะจัดควบคู่กับทฤษฎีของวิชานั้น และไม่ควรเป็น 2 รายวิชาในวัน

(3) จัดให้มีเวลาที่นักเรียนนักศึกษาสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(4) จัดวิชาที่เป็นทฤษฎีและมีการคำนวณไว้ในภาคเช้ามากกว่าภาคบ่าย

(5) ควรพิจารณาถึงครูอาจารย์ เช่น ความสะดวกที่จะสอน การมีเวลาว่างตรงกัน เพื่อการประชุมหารือในภาควิชาหรือแผนกวิชา

ความสัมพันธ์ระหว่างตารางสอนกับการบริหารงานของสถานศึกษา

(1) การบริหารงานด้านครูอาจารย์ การจัดตารางสอน มีความสัมพันธ์กับการะงานของครูอาจารย์ โดยทั่วไปควรจะได้พิจารณาถึงภาระงานของครูอาจารย์

ก. เวลาที่ครูอาจารย์ใช้ในการทำงานอื่น นอกเหนือจากงานสอน การมีงานด้านบริหารหรืองานพิเศษอื่น

ข. เวลาที่ครูอาจารย์ต้องใช้ในการเตรียมการสอน ครูอาจารย์ใหม่ต้องใช้เวลาเตรียมการสอนมาก หรือครูอาจารย์ที่สอนหลายวิชาที่แตกต่างกัน ต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอน

ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถจะนำตารางสอนมาเป็นตัวกำหนดแผนการปฏิบัติงานในสถานศึกษา เช่น เวลาว่างของนักเรียนนักศึกษา เวลาว่างของครูอาจารย์ ภาระงานสอนของครูอาจารย์ การจัดประชุมครู รวมทั้งการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ในสถานศึกษา

การจัดชั้นเรียน การจัดชั้นเรียนในระดับการศึกษาขั้นต้น จะแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ดังนี้

ก. การจัดกลุ่มตามความรู้ความสามารถของนักเรียน โดยพิจารณาจากผลการเรียนของนักเรียน โดยจัดเป็นกลุ่มตามนักเรียนที่มีคะแนนสูง การดูผลการเรียนของนักเรียนจะพิจารณาจากแต่ละวิชาหรือคะแนนเฉลี่ยรวมทุกวิชา

ข. การจัดแบ่งตามรายชื่อ จัดโดยการคละกันไปตามบัญชีรายชื่อ บางครั้งก็เป็นการเรียงตามลำดับตัวอักษรของชื่อนักเรียน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถพิเศษของนักเรียน

ค. จัดตามวิชาที่เป็นความสามารถพิเศษที่นักเรียนลงทะเบียนเรียน เช่น นักเรียนประเภทกีฬา นักเรียนประเภทดนตรี นักเรียนเกษตรกรรม นักเรียนอุตสาหกรรมศิลป์ เป็นต้น

ง. จัดแบบผสมผสาน กล่าวคือ บทเรียนกลุ่มเดียวกันบางครั้งก็เรียนวิชาเดียวกัน แต่ถ้าเป็นวิชาเลือกก็จะไปเรียนรวมกับผู้ที่เรียนวิชาเลือกนั้น

การนิเทศการเรียนการสอน

การนิเทศการเรียนเป็น กระบวนการสร้างสรรค์ในการให้คำแนะนำและการชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครูในอันที่จะปรับปรุงครูและสภาพการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรเป็นอย่างดีและสามารถใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2534) โรงเรียนจะต้องจัดให้มีระบบการนิเทศทั้งภายนอกและภายใน ส่วนกิจกรรมและเทคนิคต่าง ๆ สถานศึกษาอาจจะเลือกจัดให้เหมาะสมกับการแก้ปัญหา และสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกัน ดังที่ อุทัย บุญประเสริฐ และ ชโลมใจ ภิงคารวัฒน์ (2528) ได้จัดกลุ่มของประเภทกิจกรรมที่ใช้ในการนิเทศ ไว้ดังนี้

1. การเยี่ยมเยียนและสังเกตการณ์ (Visitation and Observation) โดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนมีการเตรียมการและมีการปรึกษาหารือหลังการเยี่ยมเยียนสังเกตการณ์
2. การให้การปรึกษาเป็นรายบุคคล เป็นรายกลุ่ม (Individual or group conference) การนิเทศตามคำร้องขอ (On – call or requested supervision) หรือการนิเทศแบบคลินิก
3. การส่งผู้รู้ ผู้ชำนาญการ หรือผู้มีประสบการณ์สูงกว่าในเฉพาะเรื่องไปพบปะ แลกเปลี่ยนและร่วมในการให้คำปรึกษาหารือในการปฏิบัติการเรียนการสอน หรือปรับปรุงการปฏิบัติการในลักษณะที่เรียกว่า Expert visitation
4. การจัดให้มีการเยี่ยมเยียนกันเองในแวดวงงานเดียวกัน (Inter-visitation) จากผู้อื่นแหล่งอื่นซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเดียวกัน
5. การประชุมโดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน เกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น การประชุมปรึกษาหารือ การประชุมอภิปราย การประชุมระดมความคิด การประชุมแบบรับฟังคำบรรยาย การประชุมประจำปี ประจำวง การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น
6. การสาธิตวิธีการปฏิบัติ (Demonstration) เฉพาะเรื่อง เฉพาะวิธี
7. การนิเทศโดยการเผยแพร่ผ่านอุปกรณ์ และเครื่องมือทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น เอกสารเผยแพร่ คู่มือคำแนะนำเฉพาะ ป้ายนิเทศ เทปเสียง วิดีโอเทป ภาพยนตร์ บทเรียนทางโทรทัศน์หรือวิทยุ บทเรียนของมหาวิทยาลัยเปิด เป็นต้น
8. การส่งผู้ปฏิบัติไปศึกษา ไปฝึกอบรมหรือไปฝึกปฏิบัติในโครงการต่าง ๆ
9. การให้มีส่วนร่วมในการทำงาน (Participation) ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน ในลักษณะของผู้ร่วมงานหรือคณะทำงาน แล้วให้เรียนงานไปพร้อมกับการปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ ภายใต้คำแนะนำของหัวหน้าคณะ หรือผู้บริหารโรงเรียน

สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร (2540 : 22) ได้กำหนดบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการนิเทศภายในโรงเรียนดังนี้

1. เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียน
2. ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างแท้จริง
3. ร่วมประชุมวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียนกับผู้นิเทศและครูในฐาระประธานคณะกรรมการ
4. พิจารณาอนุมัติโครงการนิเทศภายในโรงเรียน ที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนงานของโรงเรียน
5. เป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ
6. ให้การสนับสนุนทั้งด้านอุปกรณ์ งบประมาณ ขวัญและกำลังใจในการดำเนิน โครงการ
7. ให้คำปรึกษาแนะนำและเป็นวิทยากรที่ดีแก่ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ
8. ช่วยเหลือและส่งเสริมให้ครูมีความรู้และมีพัฒนาการทางวิชาชีพ
9. ใช้เทคนิคการบริหารมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการนิเทศภายในโรงเรียน
10. ติดตามและประเมินผลการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน

สรุป การนิเทศการเรียนการสอนเป็นงานที่จำเป็นและสำคัญของโรงเรียนที่จะดำเนินการอย่างเป็นระบบ ซึ่งโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมนิเทศได้หลายวิธีด้วยกัน เช่น การเยี่ยมเยียนและสังเกตการณ์ห้องเรียน การพาครูไปศึกษานอกสถานที่ และการสนับสนุนให้ใช้ความร่วมมือกันระหว่างผู้ร่วมงาน โดยสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้มีโอกาสนิเทศการเรียนการสอนกันเอง

3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมการเรียนการสอนแบบต่างๆ การจัดสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร การพัฒนาครูทางด้านวิชาการ

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 94) กล่าวว่า กิจกรรมที่เสริมการเรียนการสอนของโรงเรียนเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการของโรงเรียน

กมล ศิริบรรณ (2539 : 78) ที่กล่าวว่า งานส่งเสริมการสอนเป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีส่วนร่วมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ชุตติกาญจน์ ดวงไข (2540 :128) พบว่าโรงเรียนประถมศึกษาได้รับงบประมาณที่จัดสรรให้มีจำนวนจำกัด

การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อเป็นการเสริมสร้างนักเรียนให้มีนิสัยรักหมั่นคิดความรู้สึกเป็นหมู่พวก รู้จักทำงานร่วมกันเป็นการพัฒนาอารมณ์และสังคมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน

นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งที่ทำให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีผู้ให้ความสนใจในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ดังนี้

กรมสามัญศึกษา (2535 : 326) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมทางการศึกษาว่า หมายถึง ความคิดและการกระทำใหม่ๆ ทางด้านการศึกษา ซึ่งอยู่ในระยะที่กำลังทดลองและปรับปรุงอยู่เพื่อหาแนวทางนำมาใช้ให้ได้ผลเต็มที่ เมื่อสามารถนำมาใช้ได้อย่างเต็มที่ และแพร่หลายแล้ว สิ่งนั้นก็ไม่ได้ว่าเป็นนวัตกรรมต่อไป

กรมสามัญศึกษา (2535 : 326) ได้กล่าวว่า นวัตกรรมทางการเรียนการสอนคือ การกระทำสิ่งใหม่ นำมาใช้ในการเรียนการสอนแล้วได้ผลดีกว่าวิธีเก่า อาจจะมีสิ่งใหม่ๆ หรือคิดวิธีการ กระบวนการใหม่ นำมาใช้ในการเรียนการสอนแล้วได้ผลดีกว่าวิธีเก่า อาจจะมีสิ่งใหม่ๆ หรือคิดวิธีการ กระบวนการใหม่ แล้วนำมาจัดการเรียนการสอน ทำให้มีการปรับปรุงพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น หรือการนำผลงานวิธีใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่ผู้คิดไว้มีการศึกษาวิจัย และเป็นที่ยอมรับ นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และได้ผลดีกว่าวิธีเก่า

กิดานันท์ มลิทอง (2540 : 246) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การนำนวัตกรรมมาใช้ในวงการศึกษาริเริ่มว่า นวัตกรรมการศึกษา (Educational Innovation) หมายถึง นวัตกรรมที่จะช่วยในการศึกษาและการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพผลสูงกว่าเดิม เกิดแรงจูงใจในการเรียนด้วยนวัตกรรมเหล่านั้น และประหยัดเวลาในการเรียนได้อีกด้วย

กรมสามัญศึกษา (2535 : 31) กล่าวว่า เทคโนโลยีทางการศึกษา (Educational Technology) หมายถึง การนำความรู้ที่เป็นเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์และวิธีการทางวิทยาศาสตร์นำมาใช้ในการจัดการศึกษาอย่างมีระบบเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนางานด้านการจัดการศึกษา ทั้งด้านการบริหาร และการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นได้ประสิทธิผลสูงขึ้น

กรมสามัญศึกษา (2535 : 332) กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีไปใช้ในการเรียนการสอนคือการรู้จักเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ร่วมกันอย่างมีระบบวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูอาจารย์ผู้สอน สามารถไปใช้เป็นเทคโนโลยีทางการสอนได้มีดังนี้

1. วัสดุ ได้แก่ สิ่งพิมพ์ ภาพชุด แผนภูมิ ฟิล์ม ฟิล์มภาพยนตร์ ชุดการสอน เป็นต้น
2. อุปกรณ์ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 อุปกรณ์ประเภทเครื่องเสียง เช่น เครื่องขยายเสียง เครื่องบันทึกเสียง เครื่องรับวิทยุ เป็นต้น

2.2 อุปกรณ์ประเภทเครื่องฉาย เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เป็นต้น

2.3 อุปกรณ์ที่ไม่เกี่ยวกับการให้เสียงหรือให้ภาพ เช่น เครื่องมือทดลองทางคณิตศาสตร์ ได้แก่ เครื่องชั่งตวงวัด ไม้บรรทัด และเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เช่น ถ้วยแก้ว หลอดแก้ว ทดลอง เป็นต้น

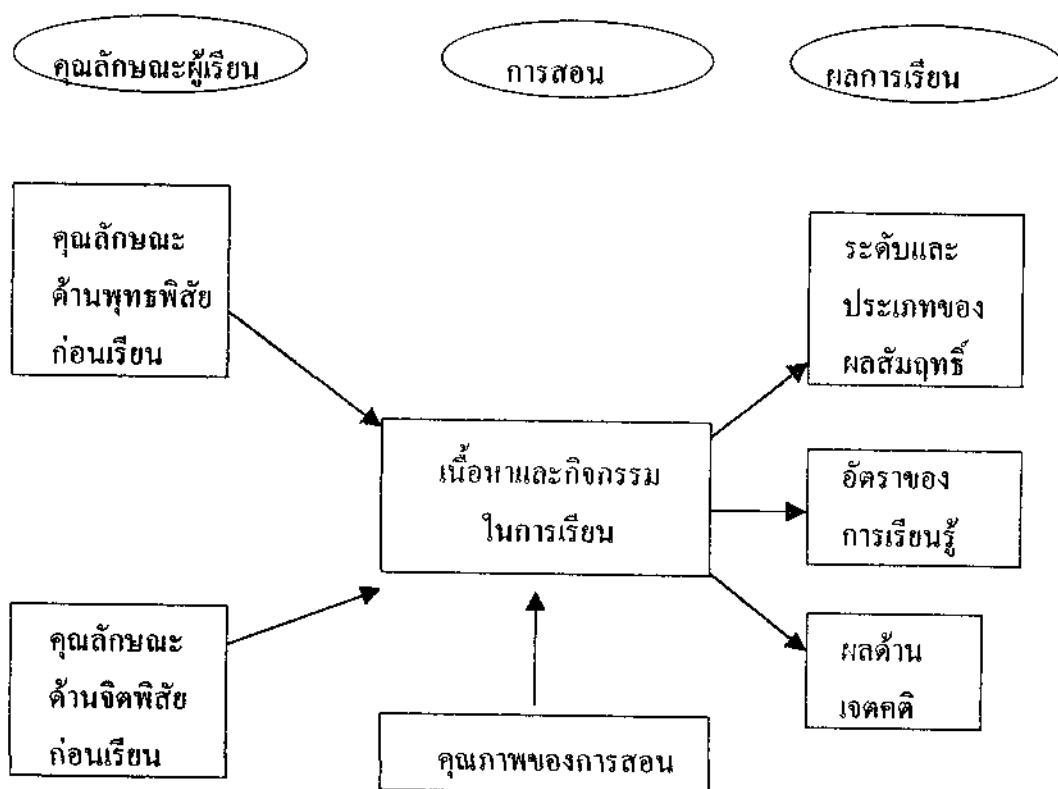
3. วิธีการ ได้แก่ การสาธิต การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละครและหุ่น การศึกษานอกสถานที่ การจัดนิทรรศการ เป็นต้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 249) เสนอแนวทางเลือกใช้สื่อการสอน ครูอาจารย์ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสม โดยต้องคำนึงถึง

1. ลักษณะวิชาที่สอน จะใช้สื่อการสอนชนิดใด จึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น
2. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ การเลือกให้เหมาะสมกับอายุ ระดับสติปัญญา ระดับชั้นเรียน จำนวนผู้เรียน เวลา และลักษณะของห้องเรียน

3. การเลือกใช้สื่อการสอนในห้องเรียน ที่ผู้เรียนมีบทบาททางการเรียนการสอน มีกิจกรรมการเรียนรู้ และสามารถปรับประสบการณ์ใหม่ๆ ด้วยตนเอง ผู้สอนจะต้องจัดในลักษณะของสื่อประสม

สรุป นวัตกรรมทางการศึกษา คือ การกระทำสิ่งใหม่ๆ หรือความคิดใหม่ที่น่าสนใจในการเรียนการสอนแล้วได้ผลดีกว่าเก่า หรือคิดวิธีการ กระบวนการใหม่ และนำมาปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนทำให้มีการปรับปรุงพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น เทคโนโลยีทางการศึกษา คือ ความรู้ หลักการ กลวิธี ระเบียบวิธี ทางวิทยาศาสตร์ และผลผลิตทางวิทยาศาสตร์นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อเป็นการส่งเสริมทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

แผนภูมิที่ 13 ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม

ที่มา : Bloom, 1976 : 92

บลูม แบ่งจุดมุ่งหมายทางการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
2. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)
3. จิตพิสัย (Affective Domain)

องค์ประกอบที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษา จะประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1. อุปกรณ์การสอน (Instructional Material) อุปกรณ์ที่จะช่วยให้ครูได้ใช้ในการสอนผู้เรียนให้สะดวกและเข้าใจได้ง่าย
2. กระบวนการสอนของครู (Teaching Process) จากวิธีการถ่ายทอดความรู้ของครู การอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจ

3. กระบวนการของผู้เรียนในการเรียนการสอน(Student Processing of Instruction)

เน้นกระบวนการเรียนรู้ของตัวผู้เรียน โดยอาศัยความตั้งใจเอาใจใส่ และความสามารถในการรับรู้ และเรียนรู้

4. สภาพแวดล้อมทางบ้านและการยอมรับของสังคม (Home Environment and Social Support System)

สภาพแวดล้อมทั้งทางบ้านและสังคมทั่วไปมีผลต่อการเรียนรู้ เช่น เพื่อน วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งเหล่านี้ โดยการฟัง การพบเห็น การติดต่อ บางครั้งเกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว และบางครั้งก็เป็นการเลียนแบบ

แผนภูมิที่ 14 แสดงองค์ประกอบการเรียนรู้ของบลูม
ที่มา : Bloom, 1976 : 93.

ตามแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) เน้นให้พัฒนาการเรียนการสอนใน 4 วิชา คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์ แม้แต่ในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ก็ระบุถึงปัญหาผลสัมฤทธิ์ในทั้ง 4 วิชา ซึ่งถือเป็นวิชาสากลที่เราจะต้องใช้ในการแข่งขันกับนานาชาติในทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองระหว่างประเทศ

แนวความคิดเกี่ยวกับการแข่งขันในสังคมโลก เป็นความคิดที่ควบคู่ไปกับการดำรงรักษาความเป็นไทย ทั้งนี้เพราะประเทศไทยไม่อาจพ้นไปจากกระแสโลกาภิวัตน์ได้ การติดต่อสื่อสารที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและเสรี ตลอดจนถึงการค้าเสรี ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกของสังคมโลก

เราจึงต้องอยู่ในภาวะของการแข่งขันด้วย เพื่อให้ประเทศชาติอยู่รอดจากการแข่งขันในทางเศรษฐกิจ ฉะนั้นการเรียนรู้ในสาขาวิชาที่เป็นสากล จึงมีความจำเป็นสำหรับผู้เรียน

จากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ จำนวน 47 ประเทศ โดยพิจารณาจากปัจจัย 8 ด้าน เฉพาะปัจจัยในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปี พ.ศ. 2543 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 47 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย และในการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ ในช่วงปี พ.ศ. 2539 – 2542 ประเทศไทยอยู่อันดับต่ำกว่าประเทศจีน ไต้หวัน เกาหลี เวียดนาม และสิงคโปร์ ในปี พ.ศ. 2543 ประเทศไทยดีกว่าสิงคโปร์ และในปี พ.ศ. 2544 แม้ว่าเด็กไทยจะแข่งขันวิชาเคมีได้เป็นอันดับหนึ่งของโลกก็ตาม ก็ต้องตระหนักว่ารายเฉลี่ยของเด็กไทยทั้งประเทศยังต่ำอยู่ ไม่เพียงพอต่อการเป็นประชากรที่มีคุณภาพในด้านความสามารถที่เป็นสากล

4. การวัดและประเมินผลการเรียน

ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียน

การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น ๆ เช่น การวัดความสามารถทางสมองด้านต่าง ๆ การวัดคุณสมบัติทางกายภาพ เช่น น้ำหนัก ขนาดของวัตถุ ผลที่ได้จากการวัดจะเป็นจำนวนตัวเลข เช่น นายสมชัย ได้คะแนนวิชาวิทยาศาสตร์ 65 คะแนน เป็นการวัดในเชิงปริมาณ (Quantitative)

การประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาคัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าความจริงและการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลาย ๆ ทาง โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจ ผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา การประเมินผลแต่ละครั้ง จะประกอบด้วย

ก. ผลการวัดที่ได้จากการกระบวนการต่าง ๆ เช่น จากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์หรือการทดสอบ

ข. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อจะใช้เป็นแนวทางหรือหลักในการพิจารณาว่า เก่ง - อ่อน พอใจ - ไม่พอใจ ผ่าน - ไม่ผ่าน โดยนำผลที่วัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ค. การตัดสินใจ เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล เป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน มีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูอาจารย์ ทำให้ครูอาจารย์ทราบว่าผลการสอนของตนเป็นอย่างไรและจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียนนักศึกษา นักเรียนนักศึกษาจะได้ทราบว่าตนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่เพียงใด ซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง
3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไร จะได้แก้ไขปรับปรุงอย่างไร
4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น ผลการเรียนการศึกษาสำเร็จตามหลักสูตร เป็นแนวทางในการทำงานและศึกษาต่อ
5. เป็นหลักสูตรด้านการศึกษาของสถานศึกษาในด้านการรับนักศึกษา ผลการเรียน และการสำเร็จตามหลักสูตร
6. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาในด้านผลการเรียน และการสำเร็จการเรียนของนักเรียนนักศึกษา

หน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานวัดและประเมินผล

หน้าที่และความรับผิดชอบ มีดังนี้

1. จัดหาแบบพิมพ์ที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน
2. จัดทำเอกสาร จัดทำข่าวสารที่เป็นความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน เพื่อเผยแพร่ให้ครูอาจารย์ได้ทราบทั่วกัน
3. ศึกษาระเบียบ คำถาม ความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าทางวิชาการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่เสมอ
4. ดูแลให้ครูอาจารย์ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลให้ถูกต้อง
5. พิจารณาคัดสินปัญหาเกี่ยวกับการโอนผลการเรียน การวัดและประเมินผลการเรียน
6. ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ที่ผ่านการอบรม หรือศึกษาทางการวัดผลและประเมินผลการเรียน ได้มีบทบาทในการพัฒนาการวัดผลและประเมินผลการเรียน
7. ตรวจสอบการให้ระดับคะแนนของครูอาจารย์ ก่อนที่จะส่งไปยังผู้บริหารสถานศึกษา เพื่ออนุมัติผลการสอบ
8. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อทดสอบและจัดทำข้อสอบมาตรฐาน

9. เก็บรักษาเอกสารและหลักฐานการประเมินผลการเรียนและเอกสารอื่น ตามความจำเป็นที่ต้องใช้เกี่ยวกับงานวัดและประเมินผลการเรียน

เครื่องมือในการวัดผลการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลมีหลายชนิด ได้แก่

1. แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน เช่น การสังเกตผู้เรียนขณะปฏิบัติงาน
2. แบบจัดอันดับคุณภาพของงาน โดยเป็นตัวเลขแสดงอันดับคุณภาพของงาน
3. แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในสถานศึกษามี 2 ลักษณะ คือ

1. แบบอัตนัย (Subjective Test) เป็นแบบความเรียงเป็นข้อทดสอบที่ไม่จำกัดการตอบของผู้ตอบ ข้อทดสอบแบบอัตนัยมีข้อดีที่ไม่ต้องเสียเวลาในการเตรียมออกข้อสอบนานออกได้ง่าย และสะดวกเหมาะกับการวัดที่ต้องการให้นักเรียนนักศึกษาแสดงเหตุผล และความคิดสร้างสรรค์ เป็นตัวของตัวเอง แต่ก็มีข้อเสียตรงที่ออกได้ไม่ครอบคลุมหลักสูตร การตรวจให้คะแนนไม่แน่นอนและในการตรวจแต่ละครั้งจะเสียเวลามาก แต่ก็ยังเป็นข้อสอบที่จำเป็นสำหรับครูอาจารย์ ที่ต้องการวัดความคิด และการใช้เหตุผล รวมทั้งการเขียนความเรียงด้วย ถ้าหากจะนำไปใช้ ครูอาจารย์ควรคำนึงถึงการสร้างข้อทดสอบแบบอัตนัยดังนี้

- 1.1 การตั้งคำถามควรถามให้เข้าใจง่าย รัดกุมชัดเจนไม่คลุมเครือ หรือถามยาวเป็นเยิ่นเกินความจำเป็น
- 1.2 ออกข้อสอบแต่ละเรื่องควรมีหลายข้อ และสอบวัดบ่อย ๆ และหลายครั้ง เพื่อจะได้ครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร
- 1.3 ออกข้อสอบวัดการนำไปใช้ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ไม่ควรออกด้านความจำอย่างเดียว
- 1.4 ไม่ควรให้มีการเลือกข้อทดสอบทำเป็นบางหัวข้อ
- 1.5 ควรชี้แจงให้ผู้เรียนได้เข้าใจวิธีการให้คะแนนของผู้สอน
- 1.6 การตรวจให้คะแนนควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน
- 1.7 ควรมีข้อสอบหลายข้อ เวลาตรวจควรตรวจทีละข้อ เพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการให้คะแนน
- 1.8 ควรให้คะแนนตามความคิดและเหตุผลเชิงสร้างสรรค์ ไม่ควรละคะแนนเพราะความสกปรกชุดลบขี้นมา

2. ข้อทดสอบแบบปรนัย (Objective Test) ข้อทดสอบแบบปรนัยเป็นข้อ

ทดสอบที่จำกัดการตอบของผู้ตอบ แต่สามารถออกได้มากข้อ ครอบคลุมหลักสูตร แต่ก็ไม่อยู่กับการสร้างข้อสอบของครูผู้สอน ข้อทดสอบแบบปรนัยแบ่งได้เป็น 3 ชนิด คือ

2.1 แบบถูก – ผิด (True – False) ข้อสอบแบบนี้กำหนดให้ผู้ตอบชี้ว่า ข้อความที่กำหนดให้นั้นถูกหรือผิด ข้อทดสอบนี้มีทางเลือกเพียง 2 ทางจึงไม่ค่อยนิยมใช้เพราะผู้ตอบเดาได้ง่าย

2.2 แบบจับคู่ (Matching) ข้อทดสอบแบบนี้มีข้อความสองตอนที่สัมพันธ์กัน แล้วให้ผู้ตอบจับคู่ให้ตรงกัน หากจะนำไปใช้ ควรจะได้คำนึงถึง คำถามและคำตอบที่สัมพันธ์กันนั้น เป็นเรื่องเดียวกัน และไม่ควรมีจำนวนข้อเกินกว่า 8 ข้อ และตัวที่จะใช้เป็นคู่คำตอบควรมากกว่าตัวคำถาม 2 – 3 ตัว

2.3 แบบเติมคำ (Completion Type) ข้อสอบแบบนี้จะเว้นข้อความที่สำคัญของประโยคนั้นไว้ แล้วให้ผู้ตอบหามาใส่หรือเติมให้สมบูรณ์ ข้อสอบควรเป็นคำถามเฉพาะที่จะตอบเป็นแบบอื่นไม่ได้เว้นที่ว่างพอให้ตอบและหลีกเลี่ยงคำถามที่เน้นคำตอบ

3. แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) เป็นแบบที่มีคำถามแล้วมีคำตอบให้เลือก 4 – 5 ตัว โดยให้เลือกคำตอบตัวที่ถูกต้องที่สุดกว่าตัวอื่นเพียงคำตอบเดียว ส่วนอีก 3 – 4 ตัวก็เป็นตัวลวงไป ข้อทดสอบแบบนี้ถือเป็นข้อทดสอบที่เหมาะสมที่สุด เพราะสอบวัดได้ครอบคลุมหลักสูตรและยังสามารถนำมาหาความยากง่าย ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรง รวมทั้งปรับปรุงให้ดีขึ้น ข้อควรคำนึงถึงในการสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบมีดังนี้

- 3.1 ตัวคำถามควรสร้างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์
- 3.2 เน้นจุดที่จะถามให้ชัดเจนและถามให้ตรงจุดนั้น
- 3.3 ไม่ใช้ภาษาซับซ้อน
- 3.4 ไม่ควรใช้คำฟุ่มเฟือยทั้งคำถามและคำตอบเพราะจะทำให้ผู้ตอบงง
- 3.5 ควรหลีกเลี่ยงคำปฏิเสธ เพราะจะทำให้ผู้ตอบไขว้เขว

วิธีการประเมินผลการเรียน

การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียน ให้ถือปฏิบัติดังนี้

1. แจ้งให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการประเมินผลการเรียนเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่านรายวิชา ก่อนสอนรายวิชานั้น
2. จุดประสงค์การเรียนรู้จะต้องครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย และเน้นกระบวนการ

3. ประเมินผลก่อนเรียน เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

4. วัดและประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อศึกษาผลการเรียนเพื่อจัดการสอนซ่อมเสริม และเพื่อนำคะแนนจากการวัดผลและประเมินผลไปรวมกับการวัดผลปลายภาคเรียน โดยให้วัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การวัดผลและประเมินผลระหว่างภาคเรียน ประกอบด้วย

4.1 วัดผลและประเมินผลระหว่างเรียนเป็นระยะ ๆ โดยให้โรงเรียนเป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์

4.2 วัดผลกลางภาคเรียนอย่างน้อย 1 ครั้ง โดยให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์

4.3 ประเมินคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมตลอดภาคเรียน ให้โรงเรียนเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะที่จะประเมิน โดยเน้นความรู้สึกละและคุณภาพทางการแสดงออก

5. วัดผลปลายภาคเรียน เพื่อตรวจสอบผลการเรียนโดยวัดให้ครอบคลุม จุดประสงค์ที่สำคัญตามที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด

6. การตัดสินผลการเรียนให้นำคะแนนระหว่างภาคเรียนรวมกับคะแนนปลายภาคเรียนตามอัตราส่วนที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด แล้วนำมาเปลี่ยนเป็นระดับผลการเรียน โดยให้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนในแต่ละรายวิชาดังต่อไปนี้

4	หมายถึงผลการเรียนดีมาก
3	หมายถึงผลการเรียนดี
2	หมายถึงผลการเรียนปานกลาง
1	หมายถึงผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลจากการวิจัยพบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการของโรงเรียนมีการร่วมมือและประสานงานกันทำงานอย่างดีเยี่ยม ครูผู้สอนมีความรู้ ทักษะ และประสิทธิภาพในการสอนเป็นอย่างดีและโรงเรียนมีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูที่มีประสิทธิภาพและการประเมินผลก็กระทำอย่างจริงจัง จึงส่งผลให้การเรียนของเด็กที่เคยมีประวัติการเรียนที่อ่อนมาพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ในด้านการเรียนการสอน ครูจะใช้เทคนิคเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายและกว้างขวาง ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น และประเด็นหรือเหตุผลประการสำคัญที่ทำให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จในด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดีก็คือ การที่ครูทุกคนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับงานวิชาการของโรงเรียน

ชลอ มงคลการุณย์ (2530 : จ) ได้วิจัยเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาส่วนใหญ่ได้แก่ งบประมาณยังไม่สอดคล้องกับสภาพและความต้องการที่จำเป็นของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ หนังสืออ่านประกอบ และหนังสือค้นคว้าไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและครู นักเรียนไม่สามารถนำผลที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนของครูไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้ ครูมีภารกิจในการสอนมากไม่มีเวลาผลิตและเตรียมสื่อการสอน ชุมชนยังไม่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียน งบประมาณมีจำกัด

อร่าม เข้มศรี (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการดำเนินการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินการระดับโรงเรียน ผู้บริหารแจ้งนโยบายเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนแก่คณะครูและหัวหน้าหมวดวิชา มีการตั้งคณะกรรมการดำเนินการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกับคณะกรรมการวิชาการคณะกรรมการดำเนินประสานงานให้หมวดวิชาดำเนินการตามแผนงานและโครงการที่จัดทำไว้ การกำหนดกรอบแผนงาน การนิเทศคณะกรรมการดำเนินการใช้วิธีการระดมความคิดร่วมกัน โดยยึด นโยบายของกรมสามัญศึกษาเป็นหลัก นโยบายการนิเทศงานวิชาการของโรงเรียนมุ่งแก้ปัญหาการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อและวัสดุอุปกรณ์และการพัฒนาบุคคล ปัญหาการดำเนินการระดับโรงเรียน ได้แก่บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศงานวิชาการ

2. การดำเนินการระดับหมวดวิชา ครูทุกคนในหมวดวิชาร่วมกันศึกษาปัญหาและความต้องการในการปฏิบัติงาน เพื่อประเมินความสำคัญและความต้องการกำหนดเป็นนโยบายการนิเทศของหมวดวิชา และร่วมกันจัดทำแผนงานและโครงการนิเทศของหมวดวิชา มีการเตรียมปัจจัยด้านบุคลากรก่อนลงมือปฏิบัติการตามโครงการ มีการรายงานผลการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่างๆ มีการประเมินผลโครงการโดยพิจารณาคุณภาพและปริมาณที่กำหนด โดยเน้นที่กระบวนการปฏิบัติงาน

ชาญ เพิ่มไทย (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุโขทัยผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่างานวิชาการที่โรงเรียนได้ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอมี 2 งาน โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดและรองลงมาดังนี้ คือ การจัดครูเข้าสอน การวางแผนและปฏิบัติตามแผน นอกจากนี้งานที่โรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่ในระดับบางครั้งมี 5 งาน โดยเรียงลำดับจากมากไป น้อยที่สุดดังนี้คือ การพัฒนาความรู้ความสามารถนักเรียนบรรยากาศทางวิชาการ การประเมินผลงานวิชาการสอน และการพัฒนาครูทางด้านวิชาการ

ศิริธร สุขโขใจ (2531 : 343) ศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนปฏิบัติงานวิชาการมากเหมือนกันในด้านต่าง ๆ ได้แก่ เอกสารประกอบหลักสูตร วัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอน เวลาเรียนของนักเรียนกำหนดให้ครูอาจารย์ปฏิบัติงานวิชาการหรือวิธีการสอนการช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนช้า และส่งเสริมนักเรียนที่เรียนดี การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน การประเมินผลงานทางวิชาการและการวางแผนปรับปรุงงานวิชาการ ส่วนการปฏิบัติงานวิชาการที่ผู้บริหารและครูผู้สอนยังปฏิบัติแตกต่างกันได้แก่ การใช้แหล่งทรัพยากร และแหล่งวิชาในห้องอื่น การจัดตารางสอน จัดห้องวิชา การประเมินผลการศึกษา และกิจกรรมนักเรียนสำหรับปัญหาส่วนใหญ่ในการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารและครูผู้สอนสรุปได้ว่า เกิดจากการขาดงบประมาณ บุคลากร แหล่งวิชาการ เวลาในการปฏิบัติงานการประสานงาน ความร่วมมือการติดตามผลประเมินผล

จุฑามาศ เกิดแก้วฟ้า (2534 : 228 - 245) ศึกษา การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 พบว่า ในการวางแผนงานวิชาการโรงเรียนมีการจัดทำแผนโดยจัดให้มีการสำรวจปัญหา ความต้องการจากฝ่ายต่าง ๆ แล้วนำปัญหาเสนอคณะกรรมการวิชาการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลและสถิติ เพื่อช่วยกำหนดนโยบายส่วนการวางแผนเพื่อจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น การจัดแผนการเรียนให้นักเรียนเลือกตามความต้องการนั้น ทางโรงเรียนได้จัดให้สอดคล้องกับอาชีพของคนในท้องถิ่นแล้ว จัดแผนการเรียนให้นักเรียนเลือกตามความต้องการของตนเอง โดยผู้บริหาร

สมยศ พงษ์ศิริพัฒน์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการครบทั้ง 7 ด้าน คือ ใช้วิธีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อค้นหาปัญหาด้านการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียนจัดครูเข้าสอนในชั้นเรียนตรงตามความรู้ความสามารถ และความถนัดและแต่ละคน แนะนำให้ครูใช้วัสดุในห้องอื่นมาประดิษฐ์เป็นสื่อการเรียนการสอน ให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการวัดผลและการประเมินผล จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในด้านการเรียนการสอน สนับสนุนให้ครูเข้ารับการประชุมอบรมในด้านการเรียนการสอนอยู่เสมอ 2) ปัญหาในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่คือ การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการวิเคราะห์หลักสูตรของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ครูบางคนไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนให้สอดคล้องกันทั้งหลักสูตร ครูไม่ได้ดัดแปลงวัสดุท้องถิ่นมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน ขาดเครื่องมือที่มีคุณภาพในการประเมินผลการเรียนการสอน สภาพห้องสมุดไม่เหมาะสมและไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษา

กันว่า ครูขาดความกระตือรือร้นในการเพิ่มพูนความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และไม่ได้ทำแผนประชุมอบรมทางวิชาการประจำปี

สมพร นิยมศาสตร์ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า สภาพปัจจุบันโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในจังหวัดขอนแก่นมีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานวิชาการมีการบริหาร อยู่ในระดับปานกลางมีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง มีความต้องการบริการงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ตามลำดับดังนี้ ต้องการให้ผู้บริหารเป็นผู้นำทางวิชาการ ต้องการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน ต้องการให้ครูผู้สอนได้รับงบประมาณเกี่ยวกับการเรียนการสอนพิเศษ และปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการที่สำคัญที่สุด คือ ผู้บริหารเห็นความสำคัญและสนับสนุนงานวิชาการ ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ ครูสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการในรูปคณะกรรมการ และผู้บริหารมีนโยบายและนำแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการชัดเจนตามลำดับ

พิเชษฐ คงปัดดา (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีการจัด การควบคุม ติดตามและพัฒนาการบริหารงานวิชาการทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการวางแผนทางวิชาการ มีการประเมินผลการวางแผนโดยสรุปและรายงานผลเมื่อสิ้นปีการศึกษา ด้านหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรโดยศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน มีหลักการจัดครูเข้าสอน โดยจัดตามความสามารถและความถนัดของครูจัดการเรียนการสอน มีหลักการจัดครูเข้าสอน โดยจัดตามความสามารถและความถนัดของครูด้านการนิเทศการศึกษา มีการมอบหน้าที่การนิเทศให้ผู้ช่วยผู้บริหาร ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน มีการเก็บรักษาสื่อโดยให้ครูผู้สอนเก็บเอง ด้านห้องสมุดมีการประเมินผลการใช้ห้องสมุด โดยประเมินผลการเรียนในแต่ละภาคเรียน ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการที่พบคือ บุคลากรของโรงเรียนเข้าใจกระบวนการปฏิบัติงานวิชาการไม่ตรงตามกัน ครูบางคนไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร โรงเรียนขาดการนิเทศการสอนอย่างสม่ำเสมอ ขาดสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรม ขาดงบประมาณในการจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรและหนังสือตำรา และยังขาดเครื่องมือวัดผลและประเมินผลที่ได้มาตรฐาน

จิตรา กาญจนวิบูลย์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการคือ ผู้บริหารและครูไม่ศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรให้ชัดเจน สถานที่อุปกรณ์ เครื่องมือ

เครื่องใช้และห้องพิเศษไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน ครูขาดความรู้และทักษะในการผลิต การใช้และการรักษาสื่อการเรียนการสอน เอกสาร วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือที่จำเป็นต่อการวัดและประเมินผลไม่เพียงพอ ผู้บริหารและครูไม่ทำความเข้าใจและไม่ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติในการนิเทศภายในอย่างชัดเจน งบประมาณในการประชุมอบรมทางวิชาการไม่เพียงพอสาเหตุเนื่องจากบุคลากรมีงานต้องปฏิบัติมากทั้งงานสอนและงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

รชนีษฐ์ สุทธิกรานนท์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา : ศึกษากรณีเฉพาะ โรงเรียนราชสีมวิทาลัย จังหวัดนครราชสีมา สอดถามผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยบริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและหัวหน้างานผลการศึกษาด้านการเรียนการสอนพบว่า มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน บันทึกการสอน ปรับปรุงแผนการสอน และส่งเสริมการจัดทำสื่อ ปัญหาสำคัญในการปฏิบัติงานคือ ครูไม่ให้ความสำคัญต่อการจัดทำแผนการสอน และขาดทักษะในการจัดทำสื่อ การแก้ปัญหาการปฏิบัติงานคือสนับสนุนการอบรมเกี่ยวกับการทำสื่อ การพัฒนาการปฏิบัติงาน เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ในการจัดทำสื่อ และจัดตั้งศูนย์บริการสื่อการเรียนการสอนประจำหมวดวิชา

จิตรลดา จาตุรณรัศมี (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและกรนำหลักสูตรไปใช้การจัดการเรียนการสอนการวัดผลและการประเมินผล ขาดงบประมาณสนับสนุนในด้านการปฏิบัติงานตามแผน เอกสารหลักสูตรและสื่อการสอน

คำสิงห์ ฉิมพลี (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 10 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า ได้ดังนี้ การจัดการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการ การวัดผลการประเมินผลและงานทะเบียนนักเรียน การวางแผนงานวิชาการ การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ การประเมินผลงานวิชาการ เมื่อแยกพิจารณาตามขนาดของโรงเรียนพบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลาง มีระดับการปฏิบัติงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าด้านอื่นๆ ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการด้านการบริหารวิชาการสูงกว่าด้านอื่น ~

ศุภลักษณ์ สระแก้ว(2544 : บทคัดย่อ) เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงาน ปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาการปฏิบัติงานในระบบบริหารการจัดการตามนโยบายปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนเอกชน

จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการปฏิบัติงานระบบการบริหารจัดการตามนโยบาย ปฏิรูปการศึกษาโดยรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านระบบการทำงาน ด้านการกระจายอำนาจ และด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก แต่ยังพบว่ามีปัญหาในการปฏิบัติได้แก่ บุคลากรไม่เพียงพอ จึงมุ่งเน้นงานสอนเป็นหลัก บุคลากรขาดความสามัคคี ไม่รู้จักบทบาทหน้าที่ของตน และผู้ปกครองไม่มีเวลาให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ดังนั้น โรงเรียนควรวางแผนการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะเรียนการรักษาสีงแวดล้อม และควรเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการบริหารงาน นอกจากนี้ ไม่ควรให้ครูหนึ่งรับผิดชอบงานในหลายๆ หน้าที่ ยิ่งไปกว่านั้นโรงเรียนควรเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนในโอกาสต่างๆ ด้วย

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศ สรุปได้ว่า งานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดที่ผู้บริหารให้ความสำคัญ โดยเฉพาะระดับประถมศึกษาเพราะเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาดตนเองให้เจริญงอกงาม ในทุกด้าน ในด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ผู้บริหาร ควรจัดอบรมเทคนิคการสอนให้ครู ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและติดตามตรวจสอบ ประเมินผล การใช้หลักสูตร โดยศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารจะต้องปฐมนิเทศครูใหม่ ให้เข้าใจบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในด้านการเรียนการสอน จัดครูเข้าสอนตามความสามารถและความถนัดพร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน และต้องเป็นผู้นำทางวิชาการแก่ครู ในด้านวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนผู้บริหารต้องกระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญและใช้สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนและสถานศึกษานำไปปฏิบัติปรับปรุงพัฒนาการศึกษา และพัฒนาบุคลากร ให้มีการพัฒนาดตนเองจนไปสู่การพัฒนากการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

บินดา (Binda, 1989:9942-A) ได้วิจัยเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกระบวนการส่งเสริมหลักสูตรพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนได้จัดหลักสูตรให้สนองความต้องการของนักเรียน ดังนั้นโรงเรียนจึงได้ทุ่มเทเวลาส่วนใหญ่ให้กับการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ ทั้งการพัฒนากบุคลากรให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดหาวัสดุและสื่อประกอบการสอนและการกำหนดแผนการสอน ขยายโครงสร้างงานวิชาการให้กว้างขึ้น และส่งเสริมการเป็นผู้นำแก่นักเรียน ส่วนปัญหาที่พบคือ ในการปรับปรุงหลักสูตรระยะแรกตามนโยบายส่วนกลาง ดังนั้นเนื้อหาจึงไม่สอดคล้องกับท้องถิ่น ต่อมา มีการพัฒนาโดยผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้นำหลักสูตร ทำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติมากขึ้น มีบรรยากาศ

ห้องเรียนที่พึงประสงค์ นักเรียนเป็นผู้นำสูงนักเรียนอ่านออกเขียนได้มากขึ้น ตลอดจนการพัฒนาด้านความรู้สึกรักคิด และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่นของสังคม

ครัก (Krug, 1990 :46) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเรียนการสอนและความเป็นผู้นำศึกษาความต้องการทราบว่าความเป็นผู้นำของผู้บริหารมีผลต่อการเรียนของนักเรียนอย่างไรและผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะต้องทำอะไรบ้าง ในการศึกษาได้ใช้วิธีการศึกษาโดยการจัดการมีประสิทธิภาพจะต้องทำอะไรบ้าง ในการศึกษาได้ใช้วิธีการศึกษาโดยการวัดการมีประสิทธิภาพและการพัฒนาการของความเป็นผู้นำของผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า ความหมายของครูใหญ่ในการกำหนดนโยบายของโรงเรียน การจัดการด้านหลักสูตรการนิเทศการสอน การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนของ โรงเรียน มีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า บทบาทของผู้บริหารจะมีผลกระทบต่อบุคลิกลักษณะของครูในโรงเรียนและชุมชนเฉพาะอย่าง และสามารถนำไปใช้อย่างได้ผล ส่วนกลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนที่ได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาสาระของการอบรมด้วยตนเอง มีแนวโน้มที่จะได้รับความรู้เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และมีทักษะการปฏิบัติงานเฉพาะอย่างน้อยกว่าผู้บริหารที่ผ่านการฝึกอบรมโดยเฉพาะ

แอกที (Agthe, 1980 : 3076-3077-A) ได้ทำการวิจัยการรับรู้บทบาทและหน้าที่ของครูใหญ่และครูในงานวิชาการผลการวิจัยพบว่า

1. ครูใหญ่และครูยอมรับว่างานปรับปรุงการเรียนการสอนต้องทำเป็นคณะ โดยให้ทุกคนมีความรับผิดชอบร่วมกัน
2. ครูใหญ่ทำหน้าที่บริหารงานอื่นๆ มากเกินไป ควรให้ความสำคัญในการนิเทศการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น
3. ครูใหญ่และครูมีความคิดเห็นว่าโครงการสอนของอำเภอมีอิทธิพลต่อการใช้หลักสูตรในโรงเรียน
4. นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูใหญ่จากผู้สั่งการมาเป็นผู้ประสานงานและมีการทำงานเป็นคณะมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศในด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนนั้น มีความแตกต่างกันตามลักษณะท้องถิ่น แต่โดยรวมแล้วจะเห็นว่าความสำคัญในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียน มุ่งที่การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร สนับสนุนให้ครูใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้และช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนให้ดีขึ้น นอกจากนี้ผู้บริหารยังทำหน้าที่นิเทศงานวิชาการ การประเมินผลงานทางวิชาการ การวางแผนปรับปรุงงานวิชาการให้ดีขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้ครูมีการศึกษาและได้รับประสบการณ์เพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 รวมทั้งสิ้น 379 คน

2.กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูสอนภาษาจีน จำนวน 200 คน ตามขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970 : 608) โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่ จำนวน 10 โรงเรียน ดังนี้

1. โรงเรียนพร้อมมิตรพิทยา	25	คน
2. โรงเรียนพระโขนงวิทยา	15	คน
3. โรงเรียนคริสต์ธรรมวิทยา	25	คน
4. โรงเรียนโกศลวิทยา	15	คน
5. โรงเรียนกว้างเจ้า	20	คน
6. โรงเรียนคลองเตยวิทยา	18	คน
7. โรงเรียนหนองจอกกมลพิสัย	10	คน
8. โรงเรียนกมลจินดา	15	คน
9. โรงเรียนผดุงกิจวิทยา	40	คน
10. โรงเรียนสิงห์ฟ้า	18	คน
รวม	200	คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน รวม 4 ด้าน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ

คะแนน	5	หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
	4	หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
	3	หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
	2	หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
	1	หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานวิชาการ

คะแนน	5	หมายถึง มีระดับปัญหามากที่สุด
	4	หมายถึง มีระดับปัญหามาก
	3	หมายถึง มีระดับปัญหาปานกลาง
	2	หมายถึง มีระดับปัญหาน้อย
	1	หมายถึง มีระดับปัญหาน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ
2. สร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทแล้วปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของการใช้ภาษาแล้วปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับครูที่สอนในโรงเรียนสอนภาษาจีนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้มีหนังสือถึงโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ครูใหญ่ทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม และผู้วิจัยได้ไปเก็บด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ส่งไปมีทั้งสิ้น 200 ชุด และขอรับคืน 200 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ได้ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Science) ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลสถานสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ ใช้การวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ ดังนี้

2.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. การแปลความผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยพิจารณาตามระดับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามเกณฑ์ดังนี้

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด 2535 : 100) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายความว่า	สภาพหรือปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายความว่า	สภาพหรือปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายความว่า	สภาพหรือปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายความว่า	สภาพหรือปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายความว่า	สภาพหรือปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน
- ตอนที่ 3 การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบการบรรยายดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียน สาขาที่จบการศึกษา ประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารของผู้บริหารในโรงเรียนที่ท่านปฏิบัติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละและนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ตารางที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	51	25.50
1.2 หญิง	149	74.50
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 30 ปี	57	28.50
2.2 30 - 45 ปี	94	47.00
2.3 สูงกว่า 45 ปีขึ้นไป	49	24.50
3. วุฒิการศึกษา		
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	57	28.50
3.2 ปริญญาตรี	139	69.50
3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	4	2.00
4. ประสบการณ์ในการทำงาน		
4.1 ต่ำกว่า 10 ปี	98	49.00
4.2 สูงกว่า 10 ปี	102	51.00
5. ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียน		
5.1 ผู้บริหาร	16	8.00
5.2 หัวหน้าหมวด	25	12.50
5.3 ครูผู้สอน	159	79.50
6. สาขาที่จบการศึกษา		
6.1 สาขาการศึกษาศาสตร์, ครุศาสตร์	162	81.00
6.2 สาขาศิลปศาสตร์	33	16.50
6.3 สาขามนุษย์และสังคมศาสตร์	5	2.50
7. ประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารของผู้บริหารในโรงเรียนที่ท่านปฏิบัติ		
7.1 น้อยกว่า 5 ปี	40	20.00
7.2 5 - 10 ปี	117	21.50
7.3 มากกว่า 10 ปี	43	58.50

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 74.50 มีอายุ 30 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.00 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 69.50 มีประสบการณ์ในการทำงานสูงกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.00 มีตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนเป็นครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 79.50 จบการศึกษาทางการศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 81.00 และประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารของผู้บริหารในโรงเรียนที่ท่านปฏิบัติมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.50

ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการบริหารหลักสูตร	3.29	0.91	ปานกลาง
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.46	0.90	ปานกลาง
3. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	3.34	0.95	ปานกลาง
4. ด้านวัดและประเมินผลการเรียน	3.49	0.90	ปานกลาง
รวม	3.40	0.92	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยสภาพการบริหารงานวิชาการด้านวัดและประเมินผลการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 5 สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ

สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. โรงเรียนมอบหมายให้ครูรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการ	3.48	0.87	ปานกลาง
2. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูนำนักเรียนไปร่วมงานแข่งขันทางวิชาการที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้น	3.26	0.99	ปานกลาง
3. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนจัดนิทรรศการในโรงเรียน	3.32	0.90	ปานกลาง
4. โรงเรียนเชิญชวนให้ผู้ปกครองและชุมชนมาร่วมกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียน	3.33	0.97	ปานกลาง
5. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนแสดงความสามารถและทักษะทางวิชาการ	3.34	0.93	ปานกลาง
6. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนเป็นสมาชิกในกิจกรรมชมรมต่าง ๆ	3.40	0.96	ปานกลาง
7. โรงเรียนจัดทำเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน เพื่อเผยแพร่ให้ผู้ปกครองและชุมชน	3.37	1.00	ปานกลาง
8. โรงเรียนให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการ	3.24	1.01	ปานกลาง
9. การนำผลการประเมินการจัดอบรมทางวิชาการภายในโรงเรียนไปใช้	3.32	0.88	ปานกลาง
รวม	3.34	0.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, $S.D. = 0.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนมอบหมายให้ครูรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4 สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
ด้านการจัดการเรียนการสอน

สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้	3.36	0.88	ปานกลาง
2. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำการสอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย	3.54	0.86	มาก
3. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.67	0.74	มาก
4. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนและบันทึกการสอน	3.76	0.78	มาก
5. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอน	3.48	0.91	ปานกลาง
6. โรงเรียนให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดตารางสอนและจัดครูเข้าสอน	3.49	0.97	ปานกลาง
7. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน	3.32	0.96	ปานกลาง
8. โรงเรียนทำการวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน	3.10	0.99	ปานกลาง
9. โรงเรียนมีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	3.46	0.86	ปานกลาง
รวม	3.46	0.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนและบันทึกการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนทำการวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 3 สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
ด้านการบริหารหลักสูตร

สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. โรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	3.40	0.87	ปานกลาง
2. โรงเรียนจัดอบรมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	3.28	0.92	ปานกลาง
3. โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียน	3.32	0.86	ปานกลาง
4. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูพัฒนาหลักสูตรตามรายวิชา	3.36	0.87	ปานกลาง
5. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.44	0.87	ปานกลาง
6. โรงเรียนจัดหาหลักสูตรไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ	3.16	0.90	ปานกลาง
7. โรงเรียนจัดทำสาระหลักสูตรโดยวิเคราะห์สภาพความต้องการของผู้เรียน	3.13	0.94	ปานกลาง
8. โรงเรียนจัดประมวลการสอนและแบบเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรโดยร่วมมือกับชุมชน	3.16	0.97	ปานกลาง
9. โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา	3.37	0.91	ปานกลาง
รวม	3.29	0.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, $S.D. = 0.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนจัดทำสาระหลักสูตรโดยวิเคราะห์สภาพความต้องการของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 6 สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. โรงเรียนจัดให้มีการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร	3.60	0.79	มาก
2. โรงเรียนกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนไว้ชัดเจน	3.48	0.80	ปานกลาง
3. โรงเรียนจัดอบรมครูเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลผู้เรียน	3.43	0.94	ปานกลาง
4. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูสร้างและปรับปรุงแบบทดสอบในการวัดและประเมินผลการเรียน	3.45	0.85	ปานกลาง
5. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์แบบทดสอบและจัดทำแบบทดสอบมาตรฐาน	3.43	1.00	ปานกลาง
6. โรงเรียนมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เมื่อสิ้นภาคเรียนทุกภาคเรียน	3.74	0.77	มาก
7. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมทางวิชาการในการวัดและประเมินผลการเรียน	3.58	0.80	มาก
8. โรงเรียนสนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม ในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน	3.29	1.01	ปานกลาง
9. โรงเรียนมีการประเมินผลงานวิชาการ โดยการวัดผลและประเมินการเรียนของครูทุกปีการศึกษา	3.42	1.01	ปานกลาง
รวม	3.40	0.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, $S.D. = 0.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเมื่อสิ้นภาคเรียนทุกภาคเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนสนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 3 การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 7 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
จำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน

ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการบริหารหลักสูตร	2.95	0.86	ปานกลาง
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.81	0.85	ปานกลาง
3. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	2.83	0.85	ปานกลาง
4. ด้านวัดและประเมินผลการเรียน	2.80	0.84	ปานกลาง
รวม	2.85	0.85	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านวัดและประเมินผลการเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 8 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
ด้านการบริหารหลักสูตร

ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. โรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	3.05	0.87	ปานกลาง
2. โรงเรียนจัดอบรมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	2.90	0.83	ปานกลาง
3. โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียน	2.96	0.76	ปานกลาง
4. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูพัฒนาหลักสูตรตามรายวิชา	3.00	0.84	ปานกลาง
5. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตร	2.94	0.86	ปานกลาง
6. โรงเรียนจัดหาหลักสูตรไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ	3.03	0.89	ปานกลาง
7. โรงเรียนจัดทำสาระหลักสูตรโดยวิเคราะห์สภาพความต้องการของผู้เรียน	3.01	0.89	ปานกลาง
8. โรงเรียนจัดประมวลการสอนและแบบเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรโดยร่วมมือกับชุมชน	2.89	0.92	ปานกลาง
9. โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา	2.76	0.81	ปานกลาง
รวม	2.95	0.86	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, $S.D. = 0.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 9 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
ด้านการจัดการเรียนการสอน

ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้	2.80	0.83	ปานกลาง
2. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำการสอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย	2.83	0.87	ปานกลาง
3. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.77	0.84	ปานกลาง
4. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนและบันทึกการสอน	2.71	0.85	ปานกลาง
5. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอน	2.95	0.89	ปานกลาง
6. โรงเรียนให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและจัดครูเข้าสอน	2.77	0.83	ปานกลาง
7. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน	2.94	0.84	ปานกลาง
8. โรงเรียนทำการวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน	2.82	0.90	ปานกลาง
9. โรงเรียนมีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	2.71	0.80	ปานกลาง
รวม	2.81	0.85	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$, $S.D. = 0.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนสนับสนุนให้ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนมีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 10 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ

ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. โรงเรียนมอบหมายให้ครูรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการ	2.80	0.87	ปานกลาง
2. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูนำนักเรียนไปร่วมงานแข่งขันทางวิชาการที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้น	2.75	0.89	ปานกลาง
3. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนจัดนิทรรศการในโรงเรียน	2.85	0.79	ปานกลาง
4. โรงเรียนเชิญชวนให้ผู้ปกครองและชุมชนมาร่วมกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียน	2.82	0.82	ปานกลาง
5. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนแสดงความสามารถและทักษะทางวิชาการ	2.79	0.87	ปานกลาง
6. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนเป็นสมาชิกในกิจกรรมชมรมต่าง ๆ	2.81	0.86	ปานกลาง
7. โรงเรียนจัดทำเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน เพื่อเผยแพร่ให้ผู้ปกครองและชุมชน	2.80	0.83	ปานกลาง
8. โรงเรียนให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการ	3.01	0.89	ปานกลาง
9. การนำผลการประเมินการจัดอบรมทางวิชาการภายในโรงเรียนไปใช้	2.85	0.79	ปานกลาง
รวม	2.83	0.85	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนสนับสนุนให้ครูนำนักเรียนไปร่วมงานแข่งขันทางวิชาการที่หน่วยงานต่างๆ ที่จัดขึ้นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 11 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. โรงเรียนจัดให้มีการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร	2.78	0.84	ปานกลาง
2. โรงเรียนกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนไว้ชัดเจน	2.81	0.80	ปานกลาง
3. โรงเรียนจัดอบรมครูเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลผู้เรียน	2.84	0.83	ปานกลาง
4. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูสร้างและปรับปรุงแบบทดสอบในการวัดและประเมินผลการเรียน	2.84	0.82	ปานกลาง
5. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์แบบทดสอบและจัดทำแบบทดสอบมาตรฐาน	2.86	0.80	ปานกลาง
6. โรงเรียนมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เมื่อสิ้นภาคเรียนทุกภาคเรียน	2.74	0.87	ปานกลาง
7. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมทางวิชาการในการวัดและประเมินผลการเรียน	2.79	0.85	ปานกลาง
8. โรงเรียนสนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม ในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน	2.77	0.87	ปานกลาง
9. โรงเรียนมีการประเมินผลงานวิชาการ โดยการวัดผลและประเมินการเรียนของครูทุกปีการศึกษา	2.82	0.89	ปานกลาง
รวม	2.80	0.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$, $S.D. = 0.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์แบบทดสอบและจัดทำแบบทดสอบมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เมื่อสิ้นภาคเรียนทุกภาคเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนใน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ การวัดและประเมินผลการเรียน
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนในโรงเรียนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 379 คน
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนในโรงเรียนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน ตามขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่ จำนวน 10 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร รวม 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และด้านวัดและประเมินผลการเรียน ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) รวม 36 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาแจ้งให้ผู้บริหารทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูล และผู้วิจัยได้ไปเก็บด้วยตนเองแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น 200 ชุด และได้รับกลับคืนมา 200 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ยและหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร พบว่ามีสภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลปรากฏดังนี้

1. ด้านการบริหารหลักสูตร

1.1 สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตร ของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อโดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียน

สนับสนุนให้ครูจัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนจัดทำสาระหลักสูตรโดยวิเคราะห์สภาพความต้องการของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตร ของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.1 สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนและบันทึกการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนทำการวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนสนับสนุนให้ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนมีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ

3.1 สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียน มอบหมายให้ครูรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนสนับสนุนให้ครูนำนักเรียนไปร่วมงานแข่งขันทางวิชาการที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

4.1 สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เมื่อสิ้นภาคเรียนทุกภาคเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนสนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

4.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์แบบทดสอบและจัดทำแบบทดสอบมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เมื่อสิ้นภาคเรียนทุกภาคเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

การอภิปรายผล

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีผลการวิจัยที่สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการบริหารวิชาการโดยรวม

1.1. สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน พบว่า มีสภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนสอนภาษาจีนเป็นโรงเรียนเอกชนที่มีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเขียน ได้เป็นสำคัญ ดังนั้นการบริหารงานวิชาการต่าง ๆ จะต้องปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนจะรับนโยบายมาปฏิบัติหรือปฏิบัติงานตามคำสั่งเป็นส่วนใหญ่จึงมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอภิรดี ธเนศวร (2536 : 92) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษากรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญห้าด้าน คือ การวางแผนงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การนิเทศศึกษา การวัดและประเมินผล และการจัดกิจกรรม

ทางวิชาการ พบว่า ผู้บริหารอาจารย์มีความคิดเห็น ต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนของชลอ มงคลการุณย์ (2530 : 101) พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ คือ งบประมาณมีจำกัด ไม่เพียงพอในการจัดหาหนังสือ สำหรับศึกษาค้นคว้าของครูและนักเรียน

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู พบว่า มีปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะว่าโรงเรียนสอน ภาษาจีนเป็นโรงเรียนเอกชน ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็กการบริหารงานมีกระบวนการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน การบริหารสั่งการสามารถกระทำได้ดีกับบุคลากรที่เป็นผู้ปฏิบัติงานโดยตรงจึงไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงานมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศราวุธ นาคน้อย (2539) ได้ ทำการศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ใน ระดับปานกลาง ทั้งโดยรายด้านและรวมทุกด้าน โดยมีปัญหาสูงสุด คือ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และมี ปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด คือด้านวิธีการจัดการ และงานวิจัยของวนิดา การขันธ์ (2540) ได้ทำการ ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพังงา พบว่า โดยภาพรวมมีสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผลการวิจัย ของชลอ มงคลการุณย์ (2530) ได้ทำการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ได้แก่งบประมาณยังไม่ สอดคล้องกับสภาพและความต้องการที่จำเป็นของแต่ละกลุ่มประสบการณ์หนังสืออ่านประกอบ และหนังสือค้นคว้าไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนครู นักเรียนไม่สามารถนำผลที่ได้จากการจัดการ เรียนการสอนของครูไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้ ครูมีภารกิจในการสอนมากจึงทำให้ไม่มีเวลาผลิตสื่อ อุปกรณ์และเตรียมการสอน ชุมชนยังไม่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียนงบประมาณมีจำกัด

2. สภาพและปัญหาการบริหารวิชาการ จำแนกเป็นรายด้าน

2.1 ด้านการบริหารหลักสูตร

2.1.1 สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าในกระบวนการจัดหลักสูตรสถาน ศึกษาของโรงเรียนสอนภาษาจีนมีการวิเคราะห์ค่อนข้างน้อย และไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการของ

ผู้เรียนอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุจิตรา สุกพงษ์ (2539 : บทคัดย่อ) และ คณิงพร ภูภักดิ์ (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า งานด้านหลักสูตรและการนำหลักฐานไปใช้มีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการจัดทำสาระตามหลักสูตรโดยวิเคราะห์สภาพความต้องการของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีปัญหาเกี่ยวกับขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้โรงเรียนทั่วประเทศใช้หลักสูตรสถานศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 จึงทำให้ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับสาเหตุของปัญหาอาจเนื่องมาจากครูผู้สอนไม่สนใจศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรก่อนทำการสอน ซึ่งโรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจในด้านหลักสูตรให้มากขึ้น

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.2.1 สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนและบันทึกการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนทำการวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูขาดความรู้ความเข้าใจในงานการเรียนการสอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุจิตรา สุกพงษ์ (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจในด้านการจัดการเรียนการสอนและ สราวุธ นาคค้อย (2539 : 26) ได้เสนอแนะว่า ควรหาแนวทางสร้างจิตสำนึกบุคลากรให้ทุ่มเทความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนการสอน คือ หัวใจสำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งทุกโรงเรียนพยายามปรับปรุงอยู่

2.2.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีปัญหาเกี่ยวกับครูขาดการใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนสอนภาษาจีนส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนั้นในการจัดซื้อจัดหาสื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอนให้ครบถ้วนจึงกระทำได้ยาก ประกอบด้วยการรับภาระงานสอนของครูแต่ละคนมากจึงทำให้ครูไม่มีเวลาผลิตสื่อเพื่อใช้ประกอบการสอน

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ

2.3.1 สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนมอบหมายให้ครูรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูมีภาระงานสอนมากประกอบกับโรงเรียนมีงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการน้อย ดังนั้นโรงเรียนจึงควรวางแผนการบริหารงานงบประมาณให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของชุดิกาญจน์ ดวงไข(2540 : 128) พบว่าโรงเรียนประถมศึกษาได้รับงบประมาณที่จัดสรรให้มีจำนวนจำกัด

2.3.1 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยปัญหาเกี่ยวกับขาดการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงว่าโรงเรียนจะต้องหาวิธีปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ โดยเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนเกี่ยวกับงบประมาณ เพราะว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการจะทำให้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

2.4.1 สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เมื่อสิ้นภาคเรียนทุกภาคเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับโรงเรียนให้การสนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงว่าโรงเรียนได้ดำเนินการวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลเป็นส่วนใหญ่ ส่วนเรื่องการปรับปรุงเกี่ยวกับเทคนิคและเครื่องวัดและประเมินผลให้มีคุณภาพ รวมทั้งการสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน มีการปฏิบัติน้อยกว่าเรื่องอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประทวน บุญรักษา (2528 : บทคัดย่อ) และ สรายุทธ นาคด้อย (2539 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2.4.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อโดยปัญหาเกี่ยวกับขาดการส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์แบบทดสอบ ซึ่งจากผลการวิจัยของนิทัศน์ ปลัดพรหม พบว่า ครูมีความต้องการใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ จัดทำคลังข้อสอบทุกกลุ่มประสบการณ์และมีวิธีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการหลากหลาย ดังนั้น โรงเรียนจึงควรจัดอบรมครูให้ได้รับความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 โรงเรียนควรจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยวิเคราะห์จากสภาพปัจจุบันและความต้องการของชุมชน และให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

1.2 โรงเรียนจัดทำสาระหลักสูตรโดยวิเคราะห์สภาพความต้องการของผู้เรียน

1.3 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนและนำผลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

1.4 โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูผลิตและใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และให้ดำเนินการจัดเก็บและบำรุงรักษาสื่ออย่างเป็นระบบ

1.5 โรงเรียนควรจัดงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ

1.6 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูนำนักเรียนไปร่วมแข่งขันทางวิชาการที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น

1.7 โรงเรียนส่งเสริมให้ครูสร้างและปรับปรุงแบบทดสอบในการวัดและประเมินผล
การเรียน

1.8 โรงเรียนสนับสนุนให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดผลประเมินผล
การเรียน

1.9 โรงเรียนควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนแก่
บุคลากร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานต้นสังกัด

2.1 ควรจัดงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมทางวิชาการแก่โรงเรียนสอนภาษาจีนใน กรุงเทพมหานคร

2.2 ควรจัดวิทยากรเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การผลิตและใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนแก่บุคลากรในโรงเรียน

2.3 ควรมีการนิเทศติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในแต่ละโรงเรียน

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรทำการศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนใน กรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้เป็นแนวทางการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ

3.2 ควรทำการศึกษาการบริหารงานด้านอื่นๆของโรงเรียนสอนภาษาจีนใน กรุงเทพมหานคร

3.3 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอน ภาษาจีน

3.4 ควรทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสอนภาษาจีน

3.5 ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ศิริบรรณ. 2539. การบริหารงานในโรงเรียนประถมศึกษา. เอกสารพัฒนาความรู้ชุดที่ 9/2539.
- กรมวิชาการ. 2528. คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา.
- , 2533. คู่มือครู สำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาจีน ชุด เดี่ยวเดี่ยวเค่อเป็น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- , 2522. คู่มือบริหารวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : จงเจริญการพิมพ์.
- , 2535. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา.
- , 2528. แนวทางการใช้หลักสูตร พุทธศักราช 2521. กรุงเทพมหานคร : เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส ศึกษาการพิมพ์.
- , 2522. แนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์.
- , 2529. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. เชียงใหม่ : หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 8.
- กรมสามัญศึกษา. 2539. คู่มือเกณฑ์การประเมินมาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2539. กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา.
- กิตติมา ปรีดีคิดถ. 2532. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : อักษราพัฒนา.
- กนิงพร ภูภักดี. 2539. การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คำสิงห์ ฉิมพลี. 2535. การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.

จิตรลดา จาตุรณศรี. 2539. สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิตรดา กาญจนวิบูลย์. 2539. การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุฬามาศ เกิดแก้วฟ้า. 2534. การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชลอ มงคลการุณย์. 2530. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนัก
งานการศึกษาลำปาง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยขงศ์ พรหมวงศ์. 2520. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาญ เพิ่มไทย. 2534. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ชุตินาถณ์ ดวงไข. 2540. การดำเนินงานโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดขอนแก่น : ศึกษากรณีโรงเรียนอนุบาลจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นพพงษ์ บุญจิตราคู. 2525. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์
กรุงเทพฯ.

-----, 2529. หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : เอส.เอ็ม.เอ็น.

นาฏเฉลิม สุมาวงศ์. 2519. ระเบียบวิธีสอนทั่วไป. พระนคร : สมาคมสังคมศาสตร์.

บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.

ประทวน บุญรักษา. 2538. การศึกษาผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในโครง
การขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรออฟเซต.

พนม พงษ์ไพบูลย์. 2539. "ตำนาน" ปรัชชาติวารสารกรมสามัญศึกษา. 1,3(มีนาคม): 2.

พนัส หันนาคินทร์. 2524. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาการพิมพ์.

- พิเชษฐ์ คงปัดดา. 2544. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กัญญา สาร. 2526. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศุภสภาคหวิภาว.
- มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาราช. 2526. การจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา หน่วย 1-7. นนทบุรี : ชวนพิมพ์.
- , 2537. การบริหารสถานศึกษาปฐมวัย หน่วยที่ 1-15. นนทบุรี : ชวนพิมพ์.
- รัชนิย์ สุทธิกรคานนท์. 2539. การศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา : ศึกษาเฉพาะโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วนิดา การขันธ์. 2540. การศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วารี ธีระจิตร. 2530. การพัฒนาการสอนสังคมศึกษา ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ศรีสะอาด. 2539. ศึกษาแห่งศตวรรษที่ 21 : แนวคิดปฏิรูปการศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- วีระ พลอยครบุรี. 2532. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ได้รับเลือกเป็นโรงเรียนดีเด่น เขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีระวัฒน์ พูลทวี. 2541. ความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในเขตพัฒนาภาคเหนือ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศราวุธ นาคด้อย. 2539. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ปรินญาณิการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริธร สุขโขใจ. 2531. การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษาสามัญศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภลักษณ์ สระแก้ว. 2544. สภาพปฏิบัติงาน ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานระบบ
การบริหารจัดการตามนโยบายปฏิรูปการศึกษาโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาฬสินธุ์.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สงบ ลักษณะ. 2533. การแสวงหาแนวคิด แนวปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาผ่านทงระบบ
ประกัน. เอกสารประกอบการประชุมระบบการประกันคุณภาพการศึกษา.

กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ.

สมพร นิยมศาสตร์. 2537. การศึกษาบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.

สมยศ พงษ์ศิริพัฒน์. 2543. สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528. ชุดฝึกอบรมประสิทธิภาพการบริหาร
โรงเรียนประถมศึกษา เล่ม 3. กรุงเทพมหานคร : สำนัณิพนิตบุคคลสามเจริญพานิช.

-----, 2529. แผนพัฒนาการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษาฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-
2534). กรุงเทพมหานคร : อักษรไทย.

-----, 2540. สรุปแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2541. แนวการจัดประสบการณ์ภาษาจีน ระดับประถม
ศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.

สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ม.ป.ป. แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535.
กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2540. การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปลัด
กระทรวงศึกษาธิการ.

สุจิตรา ศุภพงษ์. 2539. การบริหารงานวิชาการประถมศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุมิตร ฤณานุกร. 2523. หลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์.

เสริมศรี ไชยศรี. 2522. ระบบหลักสูตร. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

-----, 2528. ระบบหลักสูตรการสอน. เชียงใหม่ : พระสิงห์การพิมพ์.

- เสริมศรี ไชยสร. 2529. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524. เชียงใหม่ : หน่วยงานพิเศษ.
- องค์การ อินทรมพรรย์. 2526. การจัดการโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์.
- อภิรดี ชเนศวร. 2536. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษากรมสามัญศึกษา จังหวัด
ปราจีนบุรี. ปรินญาณิพนธ์การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- อร่าม แชนศรี. 2533. การศึกษาการดำเนินงานนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ใน รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2533.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์. 2528. หลักและแนวทางการจัดการนิเทศภายใน
สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2527. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : อนงค์ศิลปการพิมพ์.
- Agthe, Robert R. 1980. "The Elementary Principals of the Own and Teachers' Roles in
Curriculum Decision." *Dissertation Abstracts International*. 44(5) : 3076-3077-A ;
May, 1980.
- Anderson, Lester W. and Lauren A. Van Dyke. 1963. *Secondary School Administration*.
Boston : Houghton Mifflin.
- Binda, Kissonpersad. 1989. "Elementary School Principals and the Process of Curriculum
Implementation." *Dissertation Abstracts International*. 50(6) : 9942-A ; December.
- Bloom, Benjamins. 1976. *Human Characteristics and School Learning*. New York :
McGraw-Hill Book Company.
- Cronbach, Lee J. 1970. *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. N.Y. : Harper and Row.
- Ericson. Cart. W.H. 1976. *Administrative Instruction Media Programs*. New York :
The Mcmillan Company.
- Gagne, R.M. 1977. *The Conditions of Learning*. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Krug, Samuel E. 1990. "Leadership and Learning." In *A Measurement Base Approach for
Analyzing School Effectiveness and Developing Effective Leaders*. p.46. New York :
Harper and Brothers.

- Richy, W. Robert. 1958. **Plsnning for Teaching : An Instruction to Education**. New York : McGraw-Hill.
- Robert V. Krejcie and Daryle W. Morgan. 1970. "Determining Sample Size for Research Activities." **Journal of Education and Psychological Measurement**. 3,1 (August) : 17-20.
- Taba, Hilda. 1962. **Curriculum Development Theory and Practice**. New York : Harcourt, Brace and World.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร คำตอบของท่านจะเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิจัย หากขาดข้อมูลในส่วนนี้ การวิจัยในครั้งนี้จะไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านได้ช่วยตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ซึ่งมี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านที่ตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

(นางสาวอรอนงค์ รัศมีรังษีเหลือง)

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี☐ 30 - 45 ปี☐ สูงกว่า 45 ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี☐ ปริญญาตรี☐ สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

☐ ต่ำกว่า 10 ปี☐ สูงกว่า 10 ปี

5. ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียน

☐ ผู้บริหาร☐ หัวหน้าหมวด☐ ครูผู้สอน

6. สาขาวิชาเอกที่จบการศึกษา

☐ สาขาศึกษาศาสตร์, ครุศาสตร์☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหาร ของผู้บริหารในโรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน

☐ น้อยกว่า 5 ปี☐ 5 - 10 ปี☐ มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามต่อไปนี้ต้องการทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ การบริหาร
หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมิน
ผลการเรียน

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปฏิบัติงาน และระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนของท่านตามความคิดเห็นที่เป็นจริงมากที่สุด และโปรดเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ภาคผนวก ข
หนังสืออนุเคราะห์ต่างๆ

ที่ พิเศษ/ 2546

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงนิรยุรจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

30 เมษายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ครูใหญ่โรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน.....ชุด

ด้วย นางสาวอรอนงค์ วัฒนศิริเหลือง ซึ่งขณะนี้กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาลัทธิศรัทธาตร
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพ
และปัญหาของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.บัณฑิต	แท่นพิทักษ์	ประธานกรรมการ
2. ดร.สมศักดิ์	ดลประสิทธิ์	กรรมการ
3. รศ.เกริก	วณิชมานนท์	กรรมการ

การทำวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรในหน่วยงานของท่านเพื่อนำ
ข้อมูลไปประกอบการทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา วิฑูฒิกิติ)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร . 0-2890-2000 ต่อ 809

โทรสาร . 0-2890-1786

ที่ พิเศษ/ 2546

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

28 เมษายน 2546

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2.แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวอรอนงค์ รัศมีรังษีเหลือง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหาร
การศึกษา รุ่นที่ 1 สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพและปัญหาของ
การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
ดังนี้

1. ดร.บัณฑิต	แท่นพิทักษ์	ประธาน
2. ดร.สมศักดิ์	ดลประสิทธิ์	กรรมการ
3. รศ.เกริก	व्यัฒนานนท์	กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
เครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมี
ความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความ
ตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา วิฑูมศักดิ์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2890-2000 ต่อ 809

โทรสาร 0-2890-1788

ที่ พิเศษ/ 2546

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

28 เมษายน 2546

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รศ.ดร.นันทา วิฑูรย์ศักดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2.แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวอรอนงค์ รัศมีรังษีเหลือง นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหาร
การศึกษา รุ่นที่ 1 สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพและปัญหาของ
การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
ดังนี้

1. ดร.บัณฑิต	แทนพิทักษ์	ประธาน
2. ดร.สมศักดิ์	ดลประสิทธิ์	กรรมการ
3. รศ.เกริก	วิคมานนท์	กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
เครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมี
ความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความ
ตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา วิฑูรย์ศักดิ์)
รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ พิเศษ/ 2546

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

28 เมษายน 2546

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2.แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวอรอนงค์ รัศมีรังษีเหลือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหาร
การศึกษา รุ่นที่ 1 สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพและปัญหาของ
การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
ดังนี้

1. ดร.บัณฑิต	แท่นพิทักษ์	ประธาน
2. ดร.สมศักดิ์	ดลประสิทธิ์	กรรมการ
3. รศ.เกริก	วณิชมานนท์	กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
เครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมี
ความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความ
ตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา วิฑูฒิศักดิ์)
รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2890-2000 ต่อ 809

โทรสาร 0-2890-1786

ที่ พิเศษ/ 2546

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงนิรยุรจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

28 เมษายน 2546

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์มาลี ควรคณี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2.แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวอรอนงค์ รัตมีรังษีเหลือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหาร
การศึกษา รุ่นที่ 1 สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพและปัญหาของ
การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
ดังนี้

1. ดร.บัณฑิต	แทนพิทักษ์	ประธาน
2. ดร.สมศักดิ์	ดลประสิทธิ์	กรรมการ
3. รศ.เกริก	วณิชมานนท์	กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
เครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมี
ความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความ
ตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา วิฑูฒิศักดิ์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2890-2000 ต่อ 809

โทรสาร 0-2890-1786

ที่ พิเศษ/ 2546

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงนิรยุรจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

28 เมษายน 2546

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์จิรพงษ์ นามมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2.แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวอรอนงค์ รัศมีรังษีเหลือง นักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารการศึกษา
รุ่นที่ 1 สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพและปัญหาของการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.บัณฑิต	แทนพิทักษ์	ประธาน
2. ดร.สมศักดิ์	ดลประสิทธิ์	กรรมการ
3. รศ.เกริก	วณิชานนท์	กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
เครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมี
ความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความ
ตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา วิฑูฒิศักดิ์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2890-2000 ต่อ 809

โทรสาร 0-2890-1786

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา มีดังนี้

1. ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา วิฑูณัติศักดิ์ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนฯ	สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3. นายทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ	รองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมสาธิต
สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. นางมาลี คอระคำ	รองผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวัดไร่จิงวิทยา นครปฐม
5. นายจิรพงษ์ นามมลกล	ครูใหญ่โรงเรียนผดุงกิจวิทยา

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ : นางสาวอรอนงค์ รัศมีรังษีเหลือง
- วัน เดือน ปีเกิด : 28 กรกฎาคม 2490
- สถานที่อยู่ในปัจจุบัน : 13/1 หมู่ 2 แขวงบางแวก เขตภาษีเจริญ
กรุงเทพมหานคร
- ตำแหน่งหน้าที่การงาน : ครูฝ่ายปกครอง
- สถานที่ทำงานปัจจุบัน : โรงเรียนผดุงกิจวิทยา
91/1 หมู่ 10 เพชรเกษม 58 แขวงบางค้อ
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160
- ประวัติการศึกษา : พ.ศ. 2502 ป.4 จากโรงเรียนวัดทองศาลางาม
พ.ศ. 2508 ม.6 จากโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์
พ.ศ. 2514 ป.ก.ศ. สูงจากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2525 ก.บ. จากวิทยาลัยครูธนบุรี
- ประวัติการทำงาน : พ.ศ. 2512 – 2517 โรงเรียนกนกอาชีพศึกษา
พ.ศ. 2517 – 2526 โรงเรียนภาษานุสรณ์ ท่าพระ
พ.ศ. 2526 – 2541 โรงเรียนภาษานุสรณ์ ธนบุรี
พ.ศ. 2541 – ปัจจุบัน โรงเรียนผดุงกิจวิทยา